

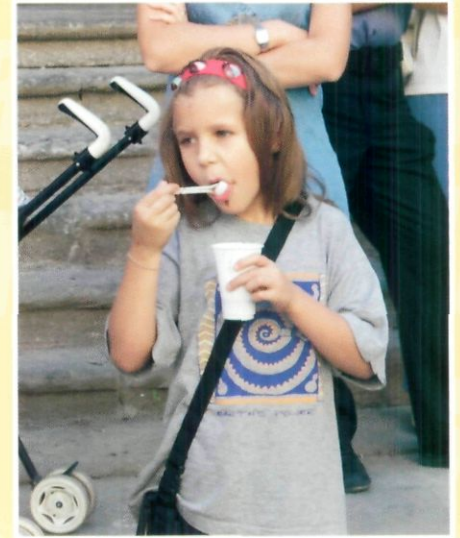
**INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

**Núm. 463
ANY XXXIX
Setembre 2002**

Durant els mesos d'agost i de setembre, estols de cigonyes s'han aturat en diversos indrets de la vila i els seus voltants. A la foto es poden veure en una finca prop de la masia del Talladó, també se n'han vist al dipòsit del castell i a Mafet.

Els més menuts són els que més gaudeixen de la festa major.

Josep Guinovart va ser designat Fill Adoptiu d'Agramunt.

Les colles de bastoners de tot Catalunya van celebrar a Agramunt el primer concurs de música tradicional i per a bastoners.

Moltes entitats, a la foto les Dones Esbarjo, van participar a l'ofrena floral de la Diada.

Un cotxe es refugia de la pedregada, d'una de les fortes tempestes, sota la marquesina d'un bar.

Núm. 463
Any XXXIX
Setembre 2002

Redactors:

Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Bernaus,
Jaume Cots, Ramon Creus,
Montse Guerrero, Noemí Lombardo,
Tamara Lombardo, Laura Martín,
Lluís Pons, Deudat Pont, Paulí Ribera
i Rosa Maria Sera.

Responsable pàgina web:

Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 23,80 €
A l'estranger: 23,90 €
Número solt: 2,10 €
Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

www.revistasio.info

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

► *estimats lectors...*

En aquestes darreres setmanes de setembre, els agramuntins vivim a cavall de les dues celebracions més importants de l'any, almenys en allò que ens afecta col·lectivament, com són la Festa Major i la Fira del Torró. Són dos esdeveniments que els agramuntins aprofitem per donar-nos a conèixer tant als que vénen a visitar-nos com als que ens segueixen a través dels mitjans de comunicació.

Són les dues principals ocasions que tenim per vendre la nostra imatge col·lectiva que ens servirà per tenir una personalitat pròpia, que ens diferenciarà d'altres viles i ciutats. Per això ens hi hem de mirar molt a l'hora de triar quina és aquesta imatge que volem transmetre a través de la qual els altres ens etiquetaran.

Diuen els professionals del màrqueting que és difícil vendre una imatge sense contingut i impossible fer-ho perquè duri. Es pot enganyar una vegada, però no sempre. També diuen que perquè allò que es vol transmetre connecti amb els receptors, és imprescindible donar un missatge nítid, concís, contundent, amb uns conceptes clars, inequívocs.

I els agramuntins, quin missatge volem donar? Com volem que ens identifiquin, que ens distingeixin de la resta dels pobles? Quin tipus de personalitat volem transmetre perquè, quan es parli de la nostra vila, s'associï amb un concepte clar, contundent i real? Crec que els agramuntins ja el tenim assenyalat des de fa molts anys i que ara és el moment d'insistir-hi per marcar-lo definitivament.

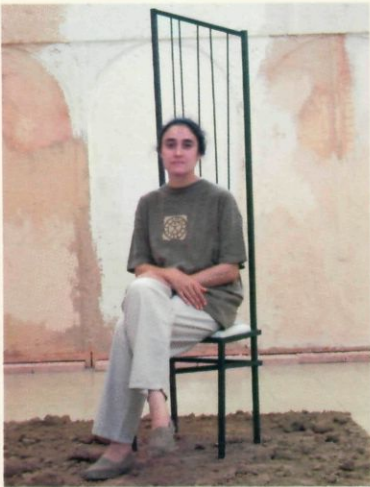
Els agramuntins hem de donar un missatge cultural, en el més ampli sentit de la paraula. Un missatge que ens ve de lluny, -ja amb la magnífica portalada de Santa Maria i el nostre torró-, i que podem i hem de projectar al futur amb les tendències artístiques més avantguardistes que tenim ara a casa nostra, amb equipaments únics al món i amb un teixit d'entitats que treballen des de fa temps i que han de servir de coixí per una política cultural servida i potenciada des de tots els àmbits.

Hem d'aconseguir que Agramunt i Cultura siguin sinònims. Això ens comportarà un reconeixement molt important que tindrà repercussió en tots els àmbits. La cultura sempre és rendible per si mateixa, i cada vegada més com a factor econòmic.

Atentament,

Bernat Jofre

Agramunt, setembre de 2002

PORTADA:

La nostra veterana i estimada companya de SIÓ, Serafina Balasch, exposa, des de la festa major, una mostra que té com a protagonista la cadira com element simbòlic del diàleg entre les persones. L'exposició l'ha titulada "Converses", perquè és asseguts a les cadires on es fan els intercanvis d'idees, on es reflexiona, on es comuniquen els sentiments. Perquè hi coincidim i perquè volem agrair a la Serafina la seva aportació a la nostra revista, li dediquem la portada.

(Josep Bertran)

5 i 33

Nombroses entitats van participar a l'ofrena floral de la Diada de Catalunya, que enguany ha estat marcada per coincidir amb el primer aniversari de l'ensorrament de les torres bessones.

ESTIMATS LECTORS 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Onze de Setembre 5
- Manifest Onze de Setembre 6
- Festa Major 9
- Tempestes 13
- Fuita de gas 13
- Guinovart, Fill Adoptiu 15
- Acta de la sessió plenària 16
- Pregó de festes 19
- Les «Converses» de la Serafina 20

ENTITATS

- Notícies de la Coral 23
- Associació de Dones Esbarjo 23

OPINIÓ

Els lectors escriuen

- L'escultura de la vergonya 23

L'Espitllera

- Eliminar l'enemic o buscar diàleg? ... 25

Gent, fets, coses...

- Una vegada hi havia un rei... 27

- L'acudid d'en Creus 27

Converses

- Josep Farreny, art i autèntica qualitat de vida 29

Els lectors escriuen

- 11 de setembre... quin? 33
- Carta oberta a Ramon Bernaus i Santacreu 35

COL·LABORACIONS LITERÀRIES

...de la vora del foc

- El llapis 36

Coses de la vida

- El consell d'un capellà al jovent, de cara al matrimoni 39

Espurnes

- Reflexions 39

El conte

- Calma total 41

SOM A RIELLA

Històries

- Nisa 42

CULTURA

De llibres

- Del territori a la casa 45

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt 47
- Bàsquet Agramunt Club 49
- Club Handbol Agramunt 51
- Club Tennis Agramunt 53

LLEURE

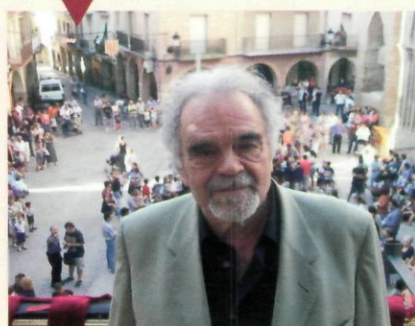
- Amenitats 55

L'AJUNTAMENT INFORMA 56

ALMANAC 58

En el decurs d'una sessió plenària, l'Ajuntament concedí a Josep Guinovart el títol de Fill Adoptiu de la Vila, començant així l'Any Guinovart a Agramunt.

15

12

Durant els dies de la Festa Major, a la nostra Vila es podien visitar cinc exposicions. Al Foment s'hi exposà imatges i records pretèrits de batejos, comunions i bodes cedits pels propis agramuntins.

JOSEP BERTRAN

Onze de Setembre

JOSEP BERTRAN

La Diada es va celebrar amb els actes acostumats. A les onze, a la plaça de l'Onze de Setembre, es van fer les tradicionals ofrenes florals per part de nombroses entitats, polítiques, socials i esportives, encapçalades per l'Ajuntament. L'alcalde, Josep M. Fernández, llegí el manifest de la Diada, un text que publiquem a continuació, ple de referents històrics, algunes relacionades amb els agramuntins que van participar a la Guerra de Successió. A la plaça del Pou, el concurs de sardanes, i a la tarda, al Mercadal, una ballada. ►

◀ Manifest de l'11 de setembre del 2002

...la data d'avui ha de ser també per demostrar a tot el món i a nosaltres mateixos que els catalans érem, som i volem continuar essent un poble i una nació lliure.

Un cop a l'any, tal dia com avui, l'11 de setembre, ens toca als catalans fer memòria i repassar una mica la història del nostre país. Això és bo de fer-ho perquè els més grans recordin i coneguin aquella història que de petits ens van amagar a l'escola; els més joves prenguin consciència de la seva catalanitat, i els nous, que ara tornen a ser força colla, però que sempre han estat benvinguts i s'han integrat a la terra, la tinguin present i també la facin seva; perquè allò que *no es coneix, no s'estima ni es respecta*.

La vella i gloriosa nació catalana va néixer com a estat independent fa més d'un mil·lenni, cap a finals del segle X, a l'entorn de la dinastia comtal descendents de Guifré el Pelós. A partir del segle XII Catalunya era el cap visible de la Corona d'Aragó, la confederació d'estats més antiga i alhora més avançada de l'Europa medieval. Cap al segle XIII ja es reunien de forma periòdica les Corts Catalanes, les quals pactaven amb els comtes-reis les constitucions i els diversos privilegis del país. A partir del segle XIV es va crear la Diputació del General (la Generalitat) un dels primers poders executius europeus sorgit de les Corts que governava el Principat fent complir els acords i les constitucions que s'hi aprovaven.

Dissortadament aquesta confederació començà a entrar en decadència amb el Compromís de Casp, principis del segle XV, amb l'arribada dels comtes-reis castellans acostumats a governar de forma autoritària. La cosa s'agreujà a finals del segle XV amb la unió dinàstica amb Castella, amb la qual compartíem el mateix monarca i patíem la seva forma autoritària i arrogant de governar. Tot i les ensulades del segle XVII, la Corona d'Aragó i Catalunya com a estat es van mantenir intactes fins a principis del segle XVIII.

Amb la mort de l'últim rei Àustria castellà (Carles II) sense hereus directes, l'any 1700, es va plantejar a nivell europeu un conflicte dinàstic que ens va agafar de ple. Mentre que Castella i França donaven suport al pretendent borbó (Felip d'Anjou), Catalunya i la resta dels estats de la Corona d'Aragó, juntament amb l'emperador d'Àustria, Anglaterra, Holanda i Portugal donaven suport als drets dinàstics de l'Arxiduc Carles. Així començava la Guerra de Successió en la qual es buscava l'hegemonia política a Europa.

A l'estiu de 1705, la vila d'Agramunt i tota la seva vegueria es pronunciaven a favor de l'Arxiduc (Carles III), el qual reunia les Corts Catalanes i es comprometia a respectar les constitucions del país. A partir de l'octubre de 1707 la guerra va malament ja que valencians i aragonesos són derrotats a Almansa per Felip V, el qual els imposa la Nova Planta on perden tots els furs. L'11 de novembre de 1707, Lleida capitula davant les tropes borbòniques, després de la destrucció total de la ciutat i de l'assassinat de 7.000 defensors lleidatans. Molts sometents agramuntins defensaven la ciutat i les llibertats de Catalunya. Entre el 1708 i el 1710 la nostra vila va estar al bell mig del camp de batalla i va patir estralls de tota mena.

Després del tractat d'Utrecht (1713) i la traïció dels nostres aliats (l'Arxiduc i Anglaterra), els catalans ens vam quedar sols davant els francesos i els castellans. L'11 de setembre de 1714 la capital, Barcelona, era conquerida per Felip V. Amb el decret de Nova Planta (1716), Catalunya perdia les Corts, la Generalitat, les paeries, les universitats, les constitucions, la llengua... El país era ocupat militarment i per la força de les armes s'implantava la forma de

JOSEP BERTRAN

govern dels castellans, amb la seva llengua, la seva cultura i uns impostos aclaparadors. Moria amb honor l'estat català i ens convertíem en una colònia de Castella, però la nació continuava viva.

La data d'avui no ha de ser per commemorar la desfeta més gran que ha patit el país ara fa 288 anys. Ha de ser en primer lloc per honorar aquells que van defensar amb la seva vida les llibertats de Catalunya. Sempre ens recordem només dels defensors de Barcelona, però és de justícia recordar també els paers d'Agramunt, el Francesc Dols, el Francesc Milla i el Josep Fa, així com els 40 sometents anònims que es van formar a l'octubre de 1707 per defensar la vila i la vegueria.

En segon lloc, la data d'avui ha de ser també per demostrar a tot el món i a nosaltres mateixos que els catalans érem, som i volem continuar essent un poble i una nació lliure. És ben cert que des de l'entrada de la democràcia hem guanyat en llibertats, ens han reconegut les nostres institucions de govern i fins i tot ens han concedit un cert poder polític. Però mai no ens han tornat l'estat que ens van prendre. Ningú encara no ha derogat la Nova Planta.

Potser ara és mal moment per dir aquestes coses en veu alta (de fet sempre ho és), però hem de continuar fermes en exigir i reclamar, de forma sempre pacífica, els drets reconeguts en la Declaració Universal dels Drets Humans, en la del Dret dels Pobles, en el Pacte Internacional dels Drets Civils i en la Carta de les Nacions Unides, on es diu textualment que "tots els pobles tenen el dret a la lliure determinació i, en virtut d'aquest dret, a establir lliurement la seva condició política, i a proveir el seu desenvolupament econòmic, social i cultural".

Ciudadans d'Agramunt, amics. Si abaixem la guàrdia i continua l'actual procés de desmobilització nacional, però també de renacionalització castellana i espanyola i de globalització mundial, la data d'avui només serà recordada per les futures generacions per ser l'aniversari de l'ensorrament de les torres bessones de Nova York. Per això ens hem de mantenir fermes en reivindicar els nostres drets.

Una llengua, una cultura i una història mil·lenària ens avalen.
Agramuntins, catalans. Visca Catalunya lliure!

JOSEP BERTRAN

En les dues imatges es poden veure la colla Espigol fent el galop d'entrada, i la colla Estol durant el concurs sardanistic.

Un premi basat en resultats reals.

QUALITAT DE LÍDER

TAN SOLS ALS MILLORS PUNTS DE VENDA

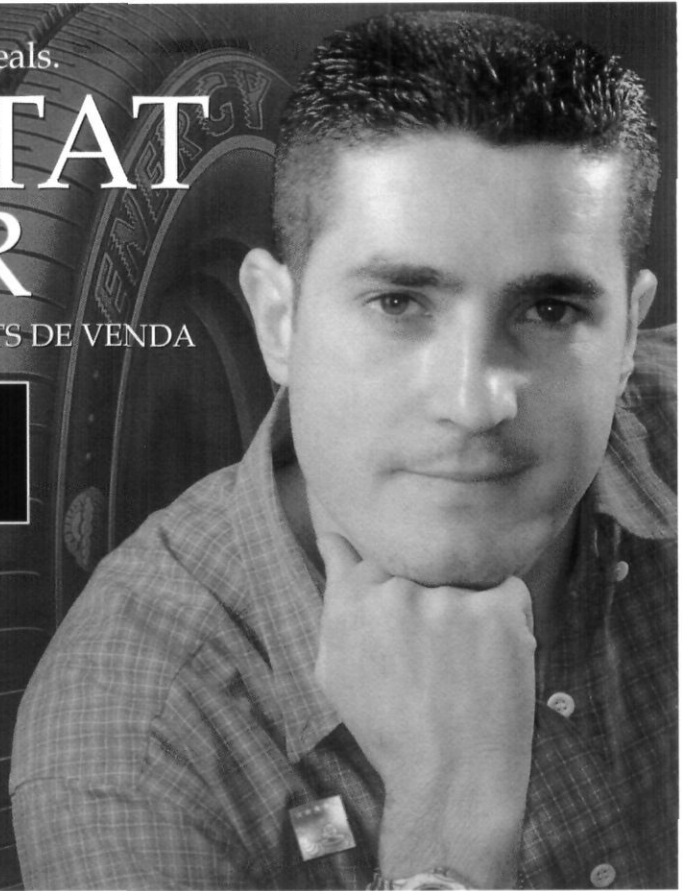
Establiment guardonat amb el Trofeu CENTRO DE CALIDAD MICHELIN 2002

VULCANIZADOS IBARZ HA SUPERAT AMB ÈXIT LES RIGOROSOS NORMES DE QUALITAT ESTABLERTES PER MICHELIN. AIXÒ ENS COMPROMET A MILLORAR EL SERVEI AL CLIENT DIA A DIA

L'ESPEREM A:

Ctra. de Tàrraga, s/n
Tel. 973 39 07 34
25310 AGRAMUNT

VULCANIZADOS IBARZ

tel 973390115

C U I N E S
i complements

P R E T E N S A T S

C U Ñ A T

la botiga
AGRAMUNT

ANY 2002 2003
Guinovart

10 d'octubre de 2002

SORTIDA A BARCELONA

VISITA A L'OBRA DE JOSEP GUINOVART AL POBLE ESPANYOL I AL MUSEU D'HISTÒRIA DE CATALUNYA

- 9:00 h Sortida des d'Agramunt (Plaça del Pou).
- 11:30 h Visita al Poble Espanyol.
- DINAR
- 4.00 h. Visita al Museu d'Història de Catalunya. (Inclou visita guiada per tot el Museu).
- PREU: 15 €

Inscripció, previ pagament, a la Fundació Espai Guinovart (Pl. del Mercat, s/n), fins al 15 d'octubre.

Les places de l'autocar seran numerades i es facilitaran per ordre d'inscripció.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Festa Major

La festa major d'enguany es va celebrar entre els dies 29 d'agost i el 2 de setembre. Els actes més destacats van ser els que s'organitzaren amb motiu de declarar Josep Guinovart Fill Adoptiu de la Vila. El conjunt de la resta de les celebracions va ser molt similar a la dels darrers anys.

Cal destacar els actes de cultura popular, amb la celebració del primer concurs de música per a bastoners i les nombroses exposicions artístiques. Una altra novetat va ser la inauguració de les instal·lacions annexes que s'han construït al pavelló firal.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

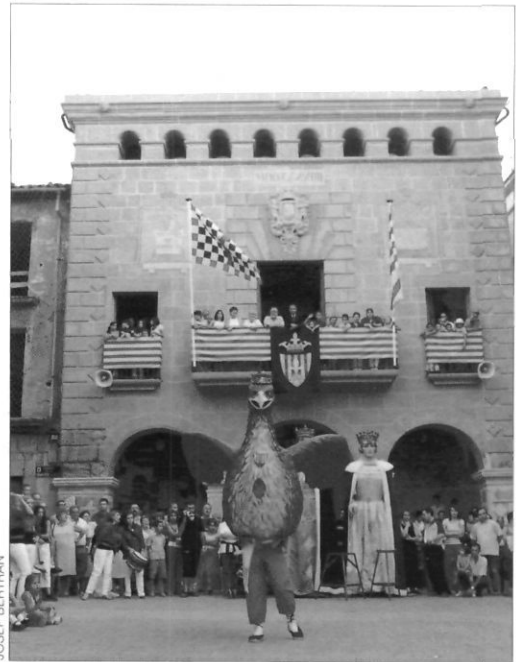
JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Josep Pedrós va guanyar una de les categories al primer concurs de músiques per a balls de bastons.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Música al carrer

«Txitxo» Sanchís i altres
companys tocant als
concerts d'Ès Cafè.

JOSEP BERTRAN

Tempestes

Durant els darrers dies d'agost i primers de setembre, la nostra

vila ha patit unes habituals tempestes amb molts trons i llamps i amb més d'un

centenar de litres caiguts sumant les quatre tronades. La primera tingué lloc la matinada del 21 al 22 d'agost. Algun llamp va caure al centre de la vila el que comportà moltes molèsties i despeses dels veïns. L'endemà al matí molts usuaris estaven sense telèfon, entre els bancs i caixes; es van espatllar molts aparells de televisió, electrodomèstics i aparells informàtics.

Les altres tres tronades tingueren lloc els dies 4 de setembre a la matinada, el 8 a la tarda i la matinada del 9. En les tres ocasions va anar acompanyada de pedra i fort vent, especialment la nit, a quarts de 10 de la nit del dia 4. Això tingué com a conseqüència que s'inundessin molts baixos, garatges i es tombessin molts arbres. Durant la nit hagué d'intervenir els bombers per treure aigua i desembossar els embornals. Evidentment no s'està preparat per aquestes tronades.

JOSEP BERTRAN

La força del vent, durant la nit del dia quatre, va tombar diversos arbres.

Fuita de gas

Els veïns de la urbanització de les Fontanilles varen ser desallotjats de les seves cases durant la matinada del dissabte, com a conseqüència d'una fuga de gas en una de les conduccions aèries de la zona. Els fets van tenir lloc al voltant de les 5 de la matinada, quan els Mossos d'Esquadra van rebre un avís que hi havia aquesta fuga. Al lloc dels fets hi van acudir també la Policia Local, els bombers i després els tècnics de l'empresa que s'encarrega de fer el manteniment de les instal·lacions.

Una vegada tallada l'aixeta de pas, els veïns van poder tornar a les seves cases. Segons la versió dels fets, va ser un grup de joves qui va manipular el tub del gas que sobressortia a l'entrada de la parcel·la. Sembla que aquesta manipulació va ser involuntària i que, en veure la destrossa, ells mateixos van avisar. Els

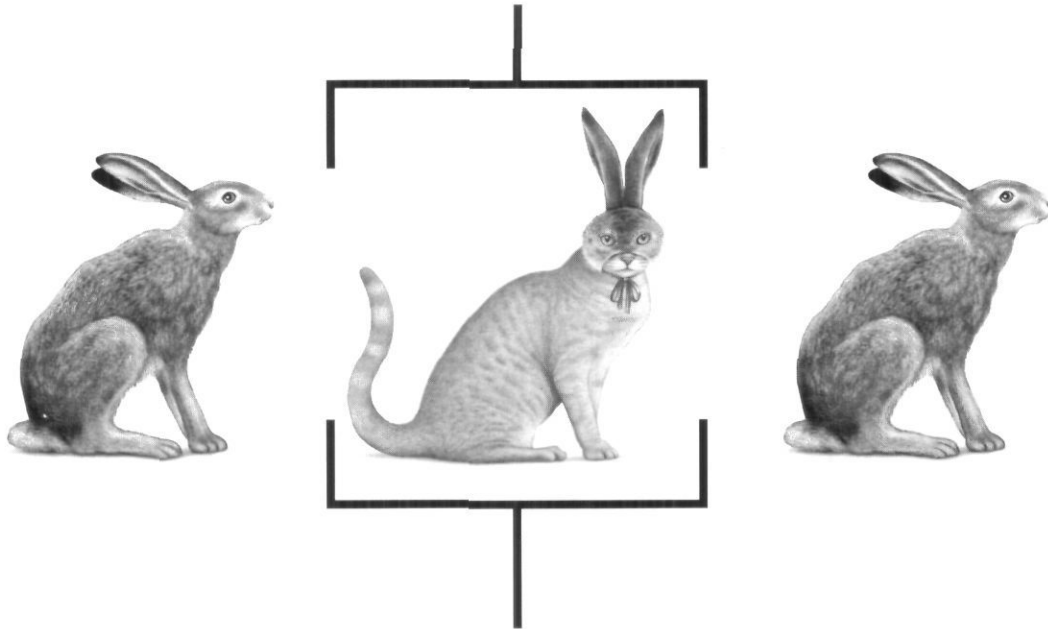

JOSEP BERTRAN

La manipulació dels tubs de gas va motivar la fuga.

veïns van explicar que havien denunciat reiteradament les condicions en què es

troben aquests tubs, sense cap mena de protecció i a l'abast de qualsevol. ►

No volem gat per llebre

A Catalunya tenim les eines per viure el consum amb totes les garanties. Ens donen seguretat i ajuden a resoldre conflictes i a harmonitzar les relacions de consum.

Els nostres drets

- La protecció de la salut i la seguretat
- La protecció dels interessos econòmics
- La informació i l'educació en matèria de consum
- La protecció jurídica i la reparació de danys
- La defensa de l'ambient i de la qualitat de vida

Les nostres eines

- Servei d'Inspecció de Disciplina de Mercat i Consum
- Junta Arbitral de Consum
- Ajuts per a organitzacions de consumidors i usuaris
- Informació sobre etiquetatge, garanties, facturació, publicitat enganyosa, reparació de béns i irregularitats en la compravenda

Són eines per a tothom, com els drets i els deures,
i milloren la nostra qualitat de vida.

Molt per fer
Molt per viure →

Generalitat de Catalunya

www.gencat.net

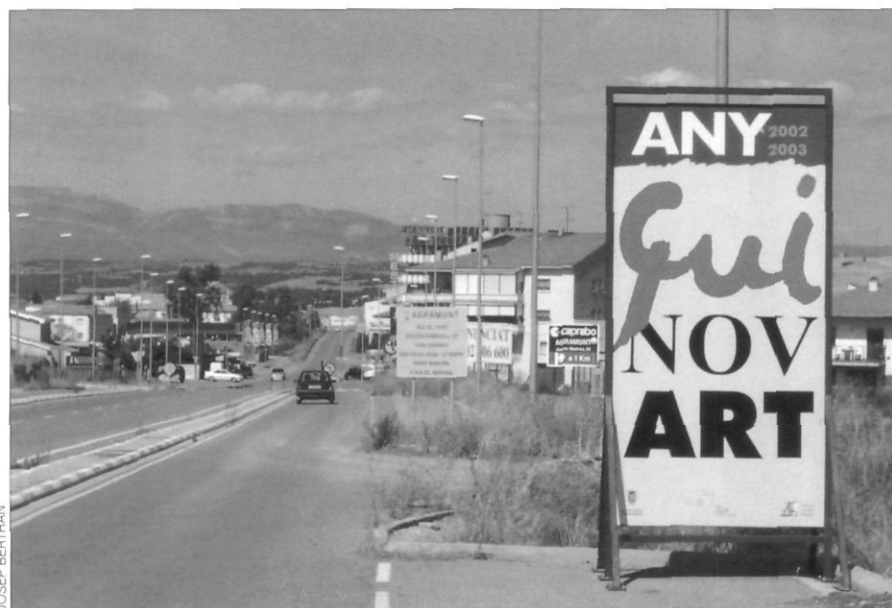
012

Cost de la trucada: 0,35 € els 3 minuts o fracció

JOSEP BERTRAN

Guinovart, Fill Adoptiu

JOSEP BERTRAN

L'Ajuntament ha concedit a l'artista Josep Guinovart i Bertran el títol de Fill Adoptiu de la Vila. L'acte protocol·lari se celebrà el dia 29 d'agost, vigília de la festa major, en el decurs d'una sessió municipal plenària. A continuació, Josep Guinovart, va pronunciar el Pregó Oficial de la Festa. Publiquem l'acord plenari i el discurs de Guinovart, acompanyats d'un reportatge fotogràfic així com l'anunci i els principals actes organitzats amb motiu de la celebració de l'Any Guinovart que se celebrarà durant els propers mesos.

► A les entrades de la Vila es poden veure cartells indicatius de l'emefèride.

ACTES ANY GUINOVART

Octubre de 2002

Autocars des d'Agramunt per anar a Barcelona, per veure l'obra de Josep Guinovart al Poble Espanyol i al Museu d'Història de Catalunya.

Desembre de 2002

Jornada de debat «Escenografia i pintura» amb intervenció de diversos ponents vinculats al món de les arts escèniques i plàstiques.

Març de 2003

Lliurament del Premi de Pintura, les bases del qual es donaran a conèixer oportunament.

Abril de 2003

Exposició dels dibuixos dels nens i nenes (6-12 anys) dels centres d'ensenyament de la comarca per elaborar un calendari amb els dotze dibuixos guanyadors. Les bases del concurs es donaran a conèixer oportunament.

Juny de 2003

Autocars des d'Agramunt per anar a veure l'obra de Josep Guinovart a La Torre Roja de Vilanova i la Geltrú.

Juliol de 2003

Organització de diversos tallers per a nens i joves amb la finalitat d'acostar-los als materials que utilitza en Guinovart en les seves obres (pintura, gravat,...).

Octubre de 2003

Cloenda de l'Any Guinovart i celebració del 10è aniversari de la creació de la Fundació EGA.

Exposició homenatge a Josep Guinovart.

L'Ajuntament i la Fundació Espai Guinovart van presentar a la roda de premsa el calendari de celebracions de l'Any Guinovart.

Acta de la sessió plenària

Josep Guinovart i l'alcalde, Josep M. Fernández, ensenyen l'acord municipal.

Agramunt, vint-i-nou d'agost de dos mil dos. Essent les divuit hores i trenta minuts i prèvia convocatòria es reuneix al Saló de Sessions de la Casa Consistorial, l'Ajuntament Ple, sota la Presidència de l'Alcalde Sr. Josep M. Fernández i Paris (CiU), amb l'assistència dels senyors/es Regidors/es, Maria Teresa Freixes i Mora (CiU), Ramon Vila i Melero (CiU), Anna Viladrich i Huguet (CiU), Ramon Bernaus i Santacreu (CiU), Vicent Solé i Paris (CiU), Àngel Jubete i Comenge (PSC), Ernest Cauzapé i Curià (PSC), Àfrica Boncompte i Balagué (PSC), Antoni Alcalà i Llop (IPM) i Ramon Muixí i Calderó (IPM), assistits pel Secretari acctal. de la Corporació, el Sr. Jordi Martí i Gasull, a l'objecte de celebrar sessió extraordinària de primera convocatòria.

Es fa constar que existeix el quòrum legal reglamentari, per a la vàlida celebració de la present sessió, previst als articles 46.2.c) de la Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, 95 c.) de la Llei 8/87, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya, i 90 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat per RD 2568/86, de 28 de novembre.

JOSEF BERTRAN

Oberta la sessió pel Sr. Alcalde President es dirigeix a la Corporació i públic assistent a la sessió i efectua la presentació de l'acte que ha de celebrar-se, el qual és un públic homenatge del poble d'Agramunt al Sr. Josep Guinovart i Bertran per instituir-lo fill adoptiu de la Vila. Fa constar el Sr. Alcalde que la proposta ha estat presentada per tots els Srs./Sres. Regidors/es del Consistori i és del tenor literal següent:

«Les Regidores i els Regidors de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt proposen, en nom propi i en representació del poble agramuntí, que la Corporació Municipal reunida en sessió plenària i amb caràcter extraordinari faci públic testimoniatge a la figura de l'Il·ltre. Sr. Josep Guinovart i Bertran per la seva dedicació desinteressada, constant i fidel envers la nostra vila, i que sigui instituit i proclamat FILL ADOPTIU DE LA VILA D'AGRAMUNT. Així se sol·licita, a Agramunt, el dia vint-i-nou d'agost de l'any dos mil dos. Signen la present acta, tots els membres del Consistori Agramuntí: Josep M. Fernández i París, Maria Teresa Freixes i Mora, Ramon Vila i Melero, Anna Viladrich i Huguet, Ramon Bernaus i Santacreu, Vicent Solé i París, Àngel Jubete i Comenge, Ernest Caufapé i Curià, Àfrica Boncompte i Balagué, Antoni Alcalà i Llop i Ramon Muixí i Calderó.»

Tot seguit el Sr. Alcalde llegeix el text redactat als efectes, essent el següent:

“Agramunt, per sort, disposa de signes d'identitat dels quals ens en sentim molt orgullosos i ens agrada poder mostrar als forasters. Darrera d'aquests signes d'identitat que ens singularitzen com a poble, hi ha el treball d'institucions i de persones que sovint, i de forma callada però constant, van engrandint el nostre patrimoni cultural. La vila sempre ha volgut reconèixer aquest esforç i honorar aquells que han treballat en aquest sentit. Per això el 1992 va nomenar fill il·lustre en Guillem Viladot i Puig, el poeta i escriptor de Riella; i l'any 2000, l'historiador, erudit i referent cultural agramuntí de la segona meitat del segle XX, en Lluís Pons i Serra.

Gràcies a la constància i a la insistència davant les institucions

de l'aleshores alcalde Josep Huguet i Herbera, el dia 2 de juliol de 1994 va ser possible obrir al públic l'Espai Guinovart. Agramunt va passar a ser un referent cultural de primer ordre i va guanyar un convilatà universal que des d'aleshores ens honora amb la seva obra i la seva presència: Josep Guinovart i Bertran.

Agramunt vol fer present el sentiment d'orgull i d'honor envers la persona de Josep Guinovart que, tot i no haver nascut a la vila, considerem que és digne d'ésser comptat com un més de nosaltres. Volem reconèixer la seva trajectòria humana i artística que l'ha convertit en un català universal. Sense ànims de ser exhaustius, recordem alguns dels aspectes de la seva vida i de la seva obra que el fan mereixedor de la distinció de fill adoptiu d'Agramunt:

– Per l'esforç personal i la constància en el treball que suposa arribar a uns nivells artístics tan elevats i a un reconeixement universal de la seva obra, tenint en compte l'origen humil dels seus pares que el va portar a exercir l'ofici familiar de pintor de parets, mentre feia l'aprenentatge de pintor de cavallet, feines que durant uns anys va compaginar.

– Per les circumstàncies sociopolítiques adverses que li va tocar viure com són la Guerra Civil i la llarga postguerra de la dictadura franquista, amb la consegüent repressió cultural i pèrdua d'identitat. Coses que, lluny de barrar-li el pas en la seva vida personal i artística, van ser encara un motiu de rebel·lia i un estímul per lluitar contra la injustícia i a favor de la llibertat amb el ferm compromís de la seva vida i la seva obra.

– Pel seu origen agramuntí per part de mare, Dolors Bertran i Porta, que el va portar de nou a la vila el 1937, quan només tenia 10 anys, en plena Guerra Civil. Durant un any va viure intensament la vida d'un xiquet de poble tan allunyada de la vida urbana a què estava acostumat: anar a l'escola, jugar lliurement pels carrers, viure de molt a prop les feines de pagès (anar a l'hort, les cabanes amb la pallera, el corral amb les mules, les gallines i els conills, el segar amb el volant i la dalla, el batre a l'era, el trill, el rodet, la curra, el gra, la palla, les forques, el fang...) i els amics, aquells que no s'obliden mai més.

– Per l'experiència traumàtica i terrible que li va tocar viure entre nosaltres a partir de l'abril de 1938 amb l'arribada de la guerra a Agramunt. Els bombardeigs que va patir la vila i que els obligà a residir durant nou mesos en una cabana en ple camp, en contacte directe i constant amb la natura, però també amb la

◀ por i la incertesa de la mort que rondava molt de prop. Tots aquests records d'infantesa han estat aquell substrat, aquelles arrels i aquell pòsit que és present en moltes de les etapes de la seva carrera pictòrica.

– Per les seves arrels agramuntines que ja es fan presents en l'obra primerenca, a partir del 1948, quan retorna al poble per la mort de l'avi i pinta «La roda». Ja aleshores treballa en una colla de quadres amb elements del camp, el blat, la palla, la roda de carro, els colors de la terra, i s'inicia allò que serà una constant al llarg de la seva vida i obra: la natura, la terra sentida i viscuda, la matèria i el sentiment.

– Perquè anys més tard, el 1976, quan la seva obra era valorada i reconeguda internacionalment; retorna altre cop a les arrels i als seus orígens agramuntins, presentant a la Biennal de Venècia el quadre «Agramunt» que marca de nou l'entrada en aquell bagatge cultural acumulat i que es fa present amb els rostolls, les terres i els fangs.

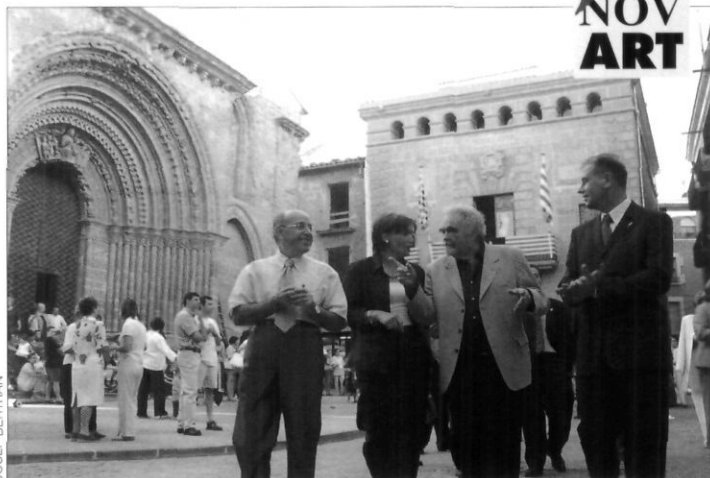
– Pel seu mèrit artístic que l'ha fet mereixedor del reconeixement de la seva obra a nivell nacional, estatal i internacional:

- Premi ciutat de Barcelona d'Arts Plàstiques, 1981.
- Premi Nacional d'Arts Plàstiques, Madrid, 1982.
- Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, 1983
- Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Letres de la Republique Française, 1984.
- Ciutadà Honorífic Internacional de Nova Orleans, 1988.
- Premi Nacional d'Arts Plàstiques de la Generalitat de Catalunya, 1989.
- Insígnies de l'Officier dans l'Ordre des Arts et des Letres de la Republique Française, 1993.
- Premi de l'Associació Catalana de Crítics d'Art (ACCA), 1995, per la creació de l'Espai Guinovart d'Agramunt.
- Premi Quadern de les arts i de les lletres, de la Fundació Amics de les Arts i de les Lletres de Sabadell, 1997
- Premi de l'Associació Catalana de Crítics d'Art (ACCA), 1998, per les Exposicions d'Obra Recent.
- Premi Punt Vermell de l'Associació d'Artistes de Mallorca, 2002.

– Perquè avui la seva obra es troba en més de quaranta museus i col·leccions públiques de les més prestigioses de tot el món.

– Pel seu retorn a Agramunt amb les exposicions del 1970, 1981 i 1984; així com per la instal·lació al pati del Col·legi Públic de l'escultura en homenatge al president Lluís Companys, el 1990.

– Per la seva disponibilitat a col·laborar amb entusiasme en les iniciatives culturals públiques i privades d'ençà que està entre nosaltres (portades de programes de Festa Major, de la Fira del Torró, llibres, cartells, etc.). I també per la seva gran vitalitat que fa que es trobi en un moment artístic de màxima creativitat.

– I sobretot per la creació de la Fundació i l'obertura de l'Espai Guinovart, el 1994, amb exposició permanent de part de la seva obra, especialment la més vinculada a Agramunt. Aquest espai artístic converteix la nostra vila en el referent obligat de l'art contemporani d'avantguarda no solament de les terres de ponent sinó de tot el país.

Per tots aquests fets, el poble d'Agramunt s'enorgulleix de proclamar en Josep Guinovart i Bertran **Fill adoptiu de la Vila** i testimoniar-li, en nom de tota la col·lectivitat agramuntina, la nostra estima i admiració.

Acte seguit, el Sr. Alcalde lliura al Sr. Josep Guinovart i Bertran, present a l'acte, el testimoniatge de la seva proclamació com a fill adoptiu de la Vila, en el qual hi és escrit el text següent:

“El Consistori de l'Ajuntament d'Agramunt lliura al Sr. Josep Guinovart i Bertran el testimoniatge de la seva proclamació com a FILL ADOPTIU D'AGRAMUNT, en reconeixement a la seva important trajectòria artística, per les arrels agramuntines, la creació de la Fundació i l'obertura de l'Espai Guinovart. Agramunt, 29 d'agost de 2002. L'alcalde, Josep M. Fernández i París.”

El públic assistent obsequia el Sr. Guinovart amb una llarga ovació, accedint aquest a la presidència de la Sala des d'on dirigeix unes paraules a tots els assistents.

Prendre la paraula el Sr. Guinovart i fa extensiu a tota la Corporació i a la Vila d'Agramunt el seu agraïment pel nomenament que se li ha atorgat. Fa esment que en el fons ell ja se sentia Fill de la Vila però que a partir d'ara el compromís adquirit farà que sigui més estret el lligam.

Lesent les divuit hores i cinquanta-vuit minuts i no havent-hi més assumptes a tractar per ordre de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual se n'estén la present acta per a la constància i validesa de tot el que s'ha informat o acordat, si de cas, que signarà el senyor president juntament amb mi, el secretari acclat. que en dono fe.

Pregó de festes

Com cada any, al setembre, arriba la festa. Després de la collita, tant si és bona com no, tot el poble gaudeix d'uns dies plens de festa del matí al vespre. En el decurs de la història de l'home, i des que vàrem perdre la cua, la festa ha estat vinculada dia a dia a la quotidianitat existencial, a les sorpreses virginals dels fenòmens naturals. La caça, igual a festa; el tro i la pluja, igual a la por i a la festa; el dia, la nit, la sortida del sol, la lluna, l'eclipsi, l'aigua, la font, la primavera i la flor, el foc, el fum, l'espiga i el cargol... Les festes paganes i les religioses. La festa: necessitat i companya de l'home.

Com celebrem avui la festa? Mai una societat no ha estat tan mimètica, tan distanciada de les pròpies necessitats, tan sotmesa a signes i símbols superficials, allunyada de la naturalesa. Els tentacles del mercantilisme han envaït tots els espais. La pantalla del televisor s'ha convertit en la veu de la veritat i l'única credibilitat. Realment és com deia aquell senyor: «El que no sale en la foto no existe».

La festa és poesia, música, teatre, ritme, diàleg, participació... La festa, en nosaltres, és com un petit volcà que tots portem a dins.

La comercialització ens està devorant i no hem de confondre mercat amb mercantilisme. El mercat sempre ha estat una festa, és l'antitesi del fred supermercat, pels seus olors i colors, les converses, la comunicació... Quedi clar, que no defenso el passat de camins i carrers plens de fang i de pols.

JOSEP BERTRAN

Durant el maig francès de 1968 aparegué una frase important que deia: «La imaginació al poder», avui ni el poder ni els submisos la tenen. Els parcs temàtics estan de moda, ens munten la festa, entrem al matí i sortim al vespre. Ells, imaginem per nosaltres. Ens diuen com ens hem de divertir: podem esmorzar, beure, sopar... tot el dia atraccions, vinga refrescos i pagar... i els que no paguen... «fes-te fotre!».

No, no defenso els camins i carrers plens de fang i de pols. Defenso la imaginació del nen que d'una caps de sabates en fa un camió i la nena que d'un bocí de cotó flux i cinta rosa en fa una nina.

És cert, avui a Occident la vida s'allarga, però també és important com es viu aquesta longevitat (conec un llorito borni marroquí que té 140 anys i una tortuga catalana de 120...).

La tecnologia fa miracles, els avenços en telefonia són fantàstics, els mòbils són una festa de paraules inconnexes sense

comunicació: a 100 m. de casa truquem per veure com està l'arròs.

Ara, a la festa s'hi barreja la palla i el gra, i hem de pensar un vent que ens allunyi la palla. No sols han de ser festa els dies que ens vénen assenyalats; no sols s'ha de menjar torrons el dia de Nadal (a mi, quan més m'agraden és després de festes)...

Com diu la cançó: «Diguem no!». Diguem no al dia del pare, de la mare, del fill, del cargol, de la «Rosa de Espanya» i de la «Operación Trumfo», etc., etc., etc.

Penso senyors i senyores que cada dia és el dia del pare, de la mare, del fill... Diguem no al sistema que ens considera tan poca cosa, que creu que només servim per consumir, per tenir, tenir, tenir... I el ser?

Som conscients que cada vegada estem més hipotecats, més lligats, més limitats, més bloquejats per emetre criteri i darrerament som conscients que això no funciona. Cada vegada som més rics en coses i no obstant com deia Salvat-Papasseit: «I tan pobres com som...».

Vivim una època molt difícil. Les violències són una constant. Només preocupen els efectes. S'obliden causes. No es tracta de nostàlgies ni d'anar endarrera, però altres alternatives són possibles. És urgent recuperar valors i equilibri. Hem de fer autocrítica, reflexionar a què estem disposats a renunciar... perquè si som coherents pensant en els altres móns, les renunciacions seran obligades, i sense fer catastrofisme: què estan fent els països més rics per tal d'evitar la fam i la destrucció de la natura?

Però bé, no ens espantem. Agramunt està de festa i no només de Festa Major, sinó de festa diària quotidiana, perquè Agramunt té una infraestructura molt festiva i cultural. Té, per exemple, i això només passa aquí, tres cobles (Riella, Jovenívola i Quatre Vents), té orquestra de cambra, caramelles, coral, grup d'havaneres, teatre, l'escola de música, Lo Pardo, l'Espai Guinovart i molts altres que em deixo. Aprofitem doncs, tot aquest potencial per fer la festa d'avui un punt d'encontre, de trobada, d'interrelació.

Deixeu-me dir, abans de donar per inaugurada la festa, que un dels primers records de festa que tinc es remunten a l'any 1937, un dia en què vaig veure la Farines d'Agramunt passejant la mirada dels seus ulls.

Així doncs, visca la festa i que la dansa meni la Festa Major del cap-i-cua...2002!

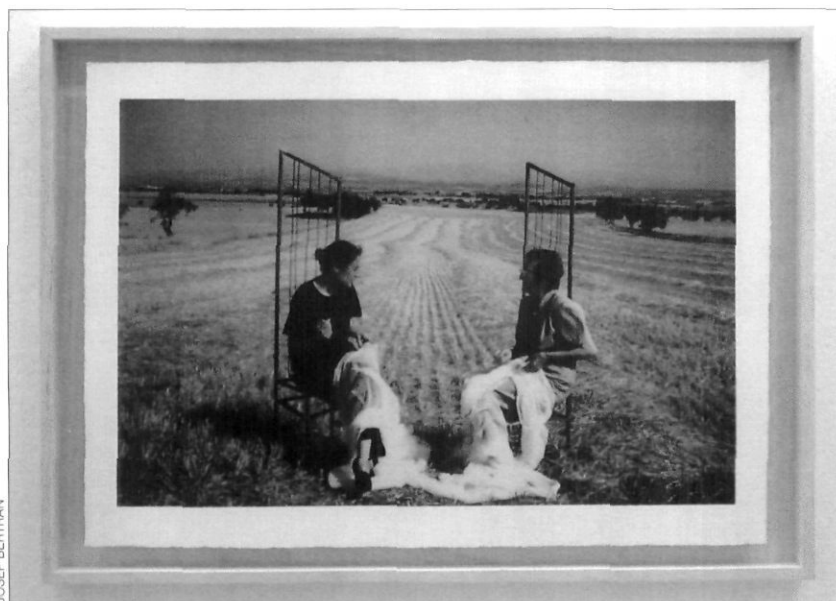
JOSEP BERTRAN

El públic ompli de gom a gom la sala de sessions.

JOSEF BERTRAN

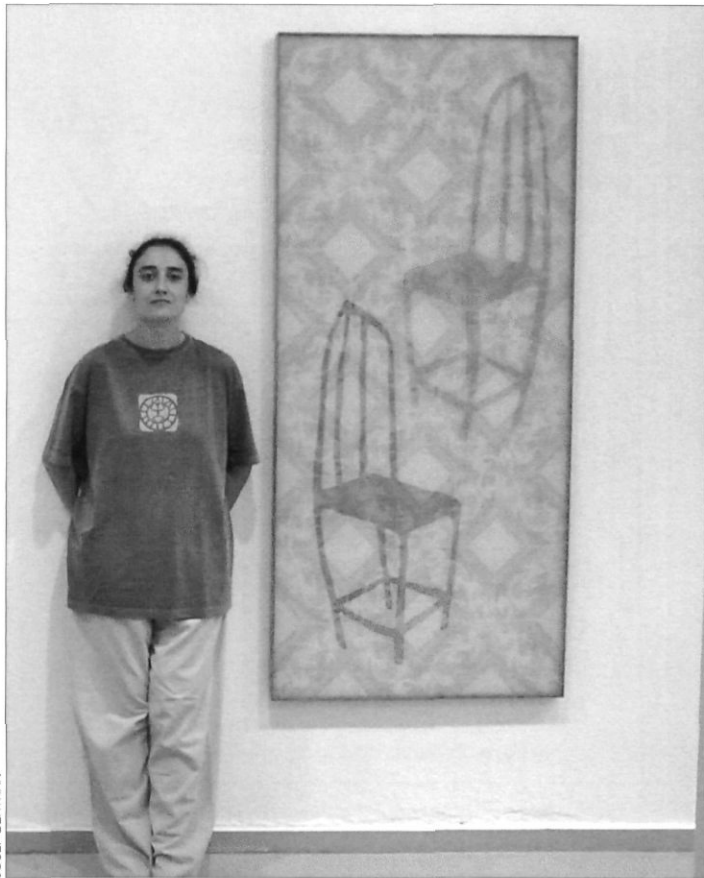
Les «Converses» de la Serafina

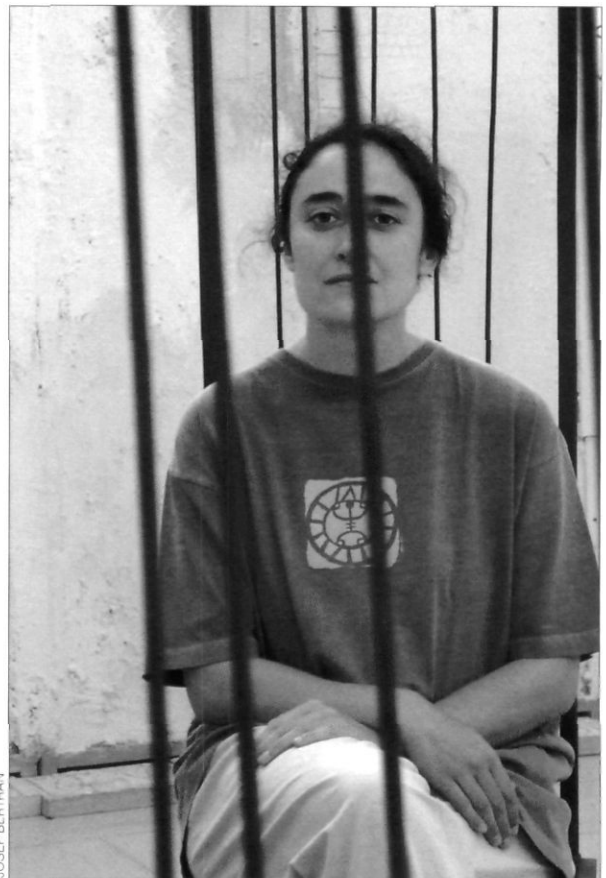
JOSEF BERTRAN

La nostra companya, Serafina Balasch, té a l'Espai Guinovart una exposició que ha titulat "Converses" i que es podrà veure fins el 6 de novembre. No és la primera vegada que la seva obra s'exposa als seus convilatans, però segurament mai no havia estat tan ben rebuda. La maduresa personal i artística s'aprecia en el conjunt de l'obra exposada. Una mostra que té tota una intenció, que es reflecteix en les cadires que es multipliquen pel Petit Espai, a l'interior del qual aconsegueix crear un clima propici al benestar que porta a la conversa i al diàleg.

En el conjunt de l'obra de la Serafina no sé quin paper hi tindran les col·laboracions a la nostra revista. Per a nosaltres,

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

per a la gent de SIÓ, segur que el tindrà molt important. Des de 1985 hi publica un dibuix cada mes; és amb un dibuix seu que fem arribar als lectors la felicitació nadalenca; els seus dibuixos il·lustren seccions mensuals i de tant en tant se li encomana algun treball especial. Aquesta

important col·laboració sempre l'ha fet de bona gana atenent les nostres demandes i, en ocasions, exigències fruit de l'evolució de la revista.

Nosaltres, més que ningú, hem seguit la seva evolució a través de totes aquestes col·laboracions que, malgrat residir fora,

ens fa arribar mensualment. És gràcies a la gent com la Serafina que la nostra revista pot sortir al carrer, mes rera mes, evolucionant amb el pas dels anys. Per això i, especialment, per l'amistat de la companya, sentim com a propi l'èxit d'aquesta exposició.

JOSEP BERTRAN

A la inauguració de la mostra «Converses» hi participà Teatredetics amb una acció teatral.

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

**Rubèn
Automoció**

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

PEUGEOT

ELECTRICITAT

F. MARCH

C/. Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

Francesc March Altarriba

- Electricitat de vivenda i industrial
- Bombes de calor i aires condicionats
- Acumuladors de calor

CITROËN
AUTO MECÀNICA AGRAMUNT, S.L.

Agent Citroën
JOSEP M. LLOP i SOLÀ

Avgda. Catalunya, s/n
Telf. - Fax 973 39 11 17

AGRAMUNT

AVET © ABANDERADO © PIEL NOBLE © VOGUE © MISSLYN © VALISA © PRINCESA © GUASCH © GLORY © CARLOMAGNO © SUA
© ANZARRO © ROCHAY © GARMAN I © HIBOS © A. BASI © C. HERRERA © M. DUTTI © C. DIOR © P. RABANNE © VITORIO © M

COTS

*Merceria • Perfumeria
Marroquineria • Article de viatge*

Plaça del Mercadal, 4 ♦ Tel. 973 39 01 32
AGRAMUNT (Lleida)

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva
Portes ràpides de PVC
Matalassos

www.tendalssangra.com

Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92 AGRAMUNT (Lleida)

► Entitats

notícies de la coral

ACTUACIÓ DEL COR CAMERATA

Una vegada més el nostre meravellós temple romànic de Santa Maria va ser l'escenari escollit per a organitzar-hi un magnífic concert de cant coral a càrrec del **Cor CAMERATA de Iasi (Romania)**. El concert es va fer el dissabte dia 7 a la nit.

Aquest cor va actuar a Agramunt després de participar al XXIII Festival Internacional de Cant Coral Catalunya Centre de Puig-reig.

El cor estava format per una trentena de professors de música del conservatori d'aquesta ciutat, l'objectiu dels quals és difondre la cultura musical del seu país. En el seu repertori s'hi pot trobar obres del Renaixement i d'autors del segle XX.

CURS CORAL 2002-2003

Després del parèntesi de les vacances d'estiu, l'entitat torna a reprendre els assajos per preparar les activitats del nou curs coral. El grup petit de la Coral Bon Cant ho va fer el dijous dia 19, mentre que el grup mitjà i gran de la coral infantil i la Coral d'Avui ho van fer el divendres dia 20.

L'horari d'assaig és el mateix del curs passat:

Coral Bon Cant

Petits: P5, 1r i 2n curs (5 a 7 anys), dijous de 19:15h a 20:00h

Mitjans: 3r, 4rt i 5è (8 a 10 anys), divendres de 20:00h a 21:00h

Grans: a partir de 6è (11 anys endavant), divendres de 21:00 a 22:00h

Coral d'Avui

Els divendres a partir de les 22:00h

Un cop més remarquem que la casa de la Coral és oberta a tots els qui gaudeixen cantant i ho volen fer des d'aquesta agrupació coral. ■

associació de dones l'esbarjo

■ La Junta

El dia 28 de setembre, tindrà lloc la trobada d'Associacions de Dones de les Terres de Lleida.

PROGRAMA

- Missa.
- Recorregut per la nostra Vila, acompanyades pel Grup d'animació «La Patolea».
- Visita a Lo Pardal i a l'Espai Guinovart.
- Dinar de Germanor i concert a càrrec de la Cobla Jovenívola d'Agramunt.

Amiga, si vols gaudir d'aquesta festa i moltes més, fes-te sòcia ara mateix de l'Associació de Dones l'Esbarjo.

T'esperem. ■

► Opinió

els lectors escriuen

L'escultura de la vergonya

■ Un vilatà

Fa uns dies (durant la Festa Major) vaig anar a l'Espai Guinovart per admirar, no solament les pintures que s'hi exhibien sinó per contemplar la nova escultura que s'hi exposa des de fa cert temps. Porta el títol de **Pany espatllat** i és d'autor desconegut. La llàstima d'aquesta escultura és que l'han posat en un lloc tan amagat que difícilment el visitant la pot veure si no està decidit a baixar al Museu Municipal.

L'escultura em va impactar tant que recomanaria la seva divulgació en tots els nivells, perquè realment es mereix la màxima difusió possible.

No sé quant de temps romandrà exposada al públic abans que sigui traslladada a un altre lloc, per això us recomano que us afanyeu de seguida a anar-la a veure abans que sigui massa tard i deixeu que la vergonya que emana d'ella s'impregni en vosaltres. ■

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ I COMPLEMENTS DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

**ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S**

**PELS
PÈLS**

PERRUQUERIA

imma guerrero

Tel. 973 39 24 71

Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax 973 39 06 90

Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

Eliminar l'enemic o buscar el diàleg?

■ Joan Puig

Una vegada més el PSOE i el PP han coincidit. És curiós com aquests dos partits espanyols, que sobre el paper són antagonistes, veuen els afers des de la mateixa òptica quan les qüestions afecten el que ells anomenen "la governabilitat de la pàtria" que tant els uns com els altres encara creuen que és *una* (malgrat les autonomies), *gran* (si es compara amb l'illot de Perejil) i *lliure* (potser no per a tots).

En el procés d'il·legalització de Batasuna pel poder legislatiu s'hi veu quelcom tèrbol per part dels dos grans partits, malgrat que la premsa centralista i bona part de la nostra rebés la notícia amb salves de victòria.

Per apartar-me de possibles ambigüitats i males interpretacions, vull dir que estic totalment en contra de la violència. No crec que per vies violentes es puguin resoldre els conflictes que hi ha al País Basc. Rebutjo, doncs, els mètodes criminals d'ETA, sigui la mort de ciutadans innocents, l'atac a membres de les forces d'ordre o el simple fet de col·locar una bomba a la platja per tal d'espantar els turistes que vénen a estiuajar. No a la violència, doncs. No a cap terrorisme. No a ETA.

Dit això, però, em sorprèn que els polítics dels partits esmentats hagin identificat Batasuna amb ETA amb tanta facilitat. Que els membres d'aquest partit abertzale no hagin volgut sumar-se a les condemnes dels atacs d'ETA és molt lamentable i diu molt poc a favor de les persones que l'integren, però crec que això no hauria d'ésser suficient per defensar-ne l'exclusió. Una altra cosa diferent és que el jutge de l'estat arribi a demostrar les vinculacions de què els acusa (això ja seran figures d'un altre paner, si és que es produeix). De moment, però, el president del govern central, amb la seva manera peculiar d'actuar,

sembla que es planteja la qüestió com si tot hagués d'ésser blanc o negre, bons o dolents; no hi ha terme mig. Encara que jo crec que l'afer basc no és tan senzill i que fem (fan) mal fet de mirar-nos les coses des de fora, perquè la imatge que n'obtenim és esbiaixada. No tot és tan simple, insisteixo. Passa semblantment amb Catalunya i els catalans; prou ens queixem que quan ens miren des de fora, sempre capten una imatge estrafeta que desdiiu de la realitat.

Il·legalitzar Batasuna com a partit polític, crec que es confondre molts termes i que, sobretot, es talla dràsticament un possible pont de diàleg. Que no agradin les seves postures i la seva defensa d'ETA, crec que no hauria d'implicar el foragitar-los del ventall polític. Perquè això pot crear un abisme molt més pregon. No podem pas menystenir que Batasuna ha obtingut un suport popular d'entre un 10 i un 15% de l'electorat basc. A les manifestacions que convoca hi podem veure des de joves fins a vells, des de gent madura fins a mestresses de casa. Com s'explica, doncs,

tot plegat? Què en farem de tot aquest segment de població del País Basc? Crec que per damunt de tot s'hauria d'intentar de salvar el diàleg. Amb la il·legalització de Batasuna, el diàleg, que ja era difícil o quasi nul, esdevé impossible; és un trencament definitiu.

I ara què? Ens preguntem molts. Han mesurat els polítics les conseqüències de tot plegat? La il·legalització del partit que es podia considerar com la sortida política dels terroristes pot facilitar el diàleg i la solució del conflicte o pot agreujar la situació? La resposta ens la facilitarà el temps i millor que tot vagi per bon camí, encara que molt em temo que aquesta no ha estat la direcció correcta que s'hauria d'haver pres. Jo em pregunto, si tinc un enemic amb qui hi ha fortes discrepàncies, què puc fer per resoldre l'assumpte: enfrontar-m'hi i provar d'eliminar-lo o bé buscar el diàleg per tal d'arreglar les diferències? L'opció que han pres els dos grans partits és la primera. Esperem que sigui el camí bo i que més tard no ho hàgim de lamentar. ■

Nous tractors John Deere

sèrie 5010N Narrow i SuperNarrow:

5310N (39kW/52CV), 5410N (53kW/72 CV), 5510N (59 kW/80 CV)

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

**Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA**

Una vegada hi havia un rei...

■ A. Ponsa

Alà és el déu del rei Fahd, i aquest és el gran benefactor de la Costa del Sol, on injecta milions i milions amb la seva presència i la del seu nombrós seguici.

Tot plegat sembla tret d'un conte de fades, però no ho és pas; això és una història ben real i reial. Aquest senyoràs va arribar a mitjans d'agost al seu palau de Marbella, on es veu que té previst pernoctar fins a primers d'octubre, i per aquest fi va caldre comptar amb un escamot de set avions de la casa reial, dos dels quals carregats exclusivament d'aliments i vehicles de luxe blindats.

més de cent agents romanen plantats com estaquirots dia i nit vigilant que no s'acosti ningú. Per altra banda, unes dues-centes persones esperen impacients ser elegides per poder treballar pel rei mentre duri l'estada en aquells bells paratges, per la qual cosa podrien rebre uns tres mil euros mensuals.

És clar que el rei no vol que de cap de les maneres, hi hagi un sol dels seus parents que no quedi satisfet. Per això té reservades dues-centes habitacions en hotels de súper luxe de la zona, i quatre-centes en llocs d'una categoria inferior. El rei Fahd té programat que en una

setmana arribin els tres mil familiars que falten. A més, els consanguinis poden tirar de veta com els plagui, perquè tenen carta blanca per anar de compres a càrrec de la butxaca reial, a la qual sembla ser que no s'arriba mai al fons.

Fet i fet, les despeses de l'estada a Marbella li suposen uns quatre milions llargs d'euros al dia. I, pensant-ho bé, diríem que la poligàmia no deu tenir tants avantatges com es creu.

Ben mirat, els sentiments racistes no tan sols sorgeixen pel color de la pell. Sens dubte que no és igual viatjar en Boeing que en pastera. ■

Ben mirat, els sentiments racistes no tan sols sorgeixen pel color de la pell.

L'home ja és vellet, i la seva salut és molt fràgil. Ara venia de Suïssa on havia passat tres mesos recuperant-se d'una operació de cataractes. Per curar-se en salut ha fet una donació de noranta mil euros destinats a l'àrea de cardiologia de l'Hospital Costa del Sol de Marbella, lloc on disposa de dues habitacions per a qualsevol emergència. També ha fet incorporar un hospital, amb quiròfan inclòs, al seu palauet, el qual diuen que és una reproducció exacta de la Casa Blanca.

En aterrar amb el Boeing 747 privat a Màlaga, esperaven ni més ni menys que cent vint-i-dos cotxes Mercedes i una UVI mòbil, a més a més de tres helicòpters, per traslladar aquest senyoràs i la seva comitiva fins al palauet de residència Mar Mar.

No cal dir que les mesures de seguretat al voltant del seu niu són espectaculars:

► **l'acudit d'en creus**

- «Carinyo!»! Dóna'm el primer drap de cuina que et vingui, dels que hi ha a l'armari.
- Vaaal...
- Què esperes? El necessito!
- Espero veure quin és el primer que ve.

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Joloch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA **CAPITAN**

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03 **AGRAMUNT**

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76
AGRAMUNT

SERVEIS D'ARQUITECTURA

projectes d'obra nova i rehabilitacions

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
ANNA SERRA VALLS
RAMON HERNÁNDEZ PINTÓ

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

PACITTI CARALPS S.C.P.

DECORACIÓ

- PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA
- ESPECIALITATS ESTUCS ITALIANS

Ctra. les Puelles, 9
C/. Institut, 30

Tel. 973 390 091
Tel. 973 392 440

25310 **AGRAMUNT**

AGRAMUNT tel 973 39 08 26

Banquets de Noces

Restaurant
Discoteca
Terrassa
Saló de Ball

Josep Farreny, art i autèntica qualitat de vida

■ Laura, Noemi, Tamara

Són les 7 de la tarda i entrem a la casa Coral d'Avui. Durant una estona observem els quadres exposats on es combinen tècniques, materials, colors,... Ara per ara només mirem. Ens presentem a en Josep Farreny, el pintor autor de l'exposició **Art i Autèntica Qualitat de Vida**, i quedem per fer-li una entrevista la setmana següent.

– **Des de quan es dedica a la pintura?**

– Des dels 18 anys, més o menys. Des que vaig estar a Barcelona realitzant el servei militar.

– **Des que va començar en la pintura ha realitzat moltes exposicions?**

– En total es pot dir 6 només, sis personals, i d'altres de col·lectives. La primera exposició va ser a Gràcia, però jo no hi era; va ser un cap de setmana que em van donar permís i vaig venir cap aquí a Agramunt. La van muntar uns amics meus. A Lleida també n'havia portat alguna.

– **Quin és el motiu que el va portar a fer l'exposició "Art i Autèntica Qualitat de vida"?**

– El meu motiu principal és que jo tinc necessitat de pintar, senzillament. Jo no podria passar sense l'art, sense aquesta capacitat que té l'home de crear. A més, fer una exposició per mi és una cosa molt gran. El fet de tenir els quadres penjats dóna una altra dimensió a l'obra d'un artista.

– **Hi ha alguns quadres dedicats en l'exposició, ho fa sovint? S'inspira en la persona a la que van dedicats?**

– No, no ho faig gaire sovint. Quan els dedico ho faig a persones amb les quals tinc un gran contacte i per les quals sento

JOSEP BERTRAN

un agraïment especial. I no m'inspiro en elles, perquè jo primer faig el quadre, sense pensar en ningú ni en res, simplement fent formes, taques... Després aquell quadre em recorda quelcom o no, i el dedico o no.

– **En què s'inspira quan pinta?**

– Em deixo portar per l'inconscient. Per exemple, fa poc temps, triant els quadres que havia d'exposar en aquesta exposició, vaig refusar un cartró perquè no m'agradava gens. El meu fill en canvi em va dir que la pintura estava molt bé i que l'hauria d'incloure en l'exposició. Així que per convèncer-me em va deixar el quadre davant del meu llit. Al cap d'uns dies de veure el quadre em vaig adonar que era una descomposició d'una portada que el Guinovart havia fet l'any 71 per un programa de Festa Major d'aquí Agramunt. No era igual, per descomptat, però en essència dèiem el mateix. I això, aquesta espècie de miracle, m'ha passat amb tres quadres més. Per aquest motiu crec que, quan pinto, qui dirigeix les meves mans és el meu subconscient.

– **En la seva exposició hem observat materials com el vidre, bolígraf, foto-**

grafia... Acostuma a experimentar amb nous materials?

– Jo no experimento, no m'agrada gens fer-ho. Com va contestar Picasso quan li van fer una pregunta similar a aquesta, jo no experimento perquè "jo no busco, jo trobo". Pensa que jo he estat una persona autodidacta que no he après en cap escola, i tampoc m'he preocupat d'aprendre cap tècnica.

– **S'inclou en algun corrent artístic?**

– No, no en concret. El que sí que puc dir és que el meu art és contemporani i no realitzo pintura figurativa. Tot i que això no vol dir que estigui en contra d'aquest tipus de pintura, al contrari, la valoro molt i admiro les persones que tenen la capacitat d'imitar la realitat.

Sense tenir els quadres al davant ara els veiem més que mai. Després d'aquesta conversa som una mica més capaços d'entendre l'art no figuratiu. Resultat d'una inspiració subconscient. Quelcom que no podem entendre si pensem que $2 + 2 = 4$. El Josep Farreny ens diu que per comprendre l'art contemporani no hem d'anar més enllà, hem de tornar als orígens, com si tinguéssim la ment d'un infant, gaudint l'art. ■

SISTERÓ
Xalet en venda de nova construcció. Parcel·la de 400 m². 5 hab., 2 banys, cuina, gran menjador, garatge per 2 cotxes.

AGRAMUNT
Excepcional pis de 160 m². 5 hab., 2 banys, gran menjador, acabats de luxe i pàrquing.

AGRAMUNT
Pis de 70 m². Baixada Mercadal. 3 habitacions, 1 bany, cantoner

AGRAMUNT
Hort en venda totalment tancat. 800 m². Caseta d'obra en perfecte estat. Passadissos pavimentats. Preu: 9.015 €

TÀRREGA
Bonics apartaments en venda a 100 metres del Pati. Acabats de qualitat. Preu: des de 63.100 €

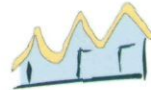
AGRAMUNT
C/ de l'Institut. Local en lloguer.

AGRAMUNT
Av. Catalunya. Local en lloguer. 45 m². Ideal per a qualsevol activitat.

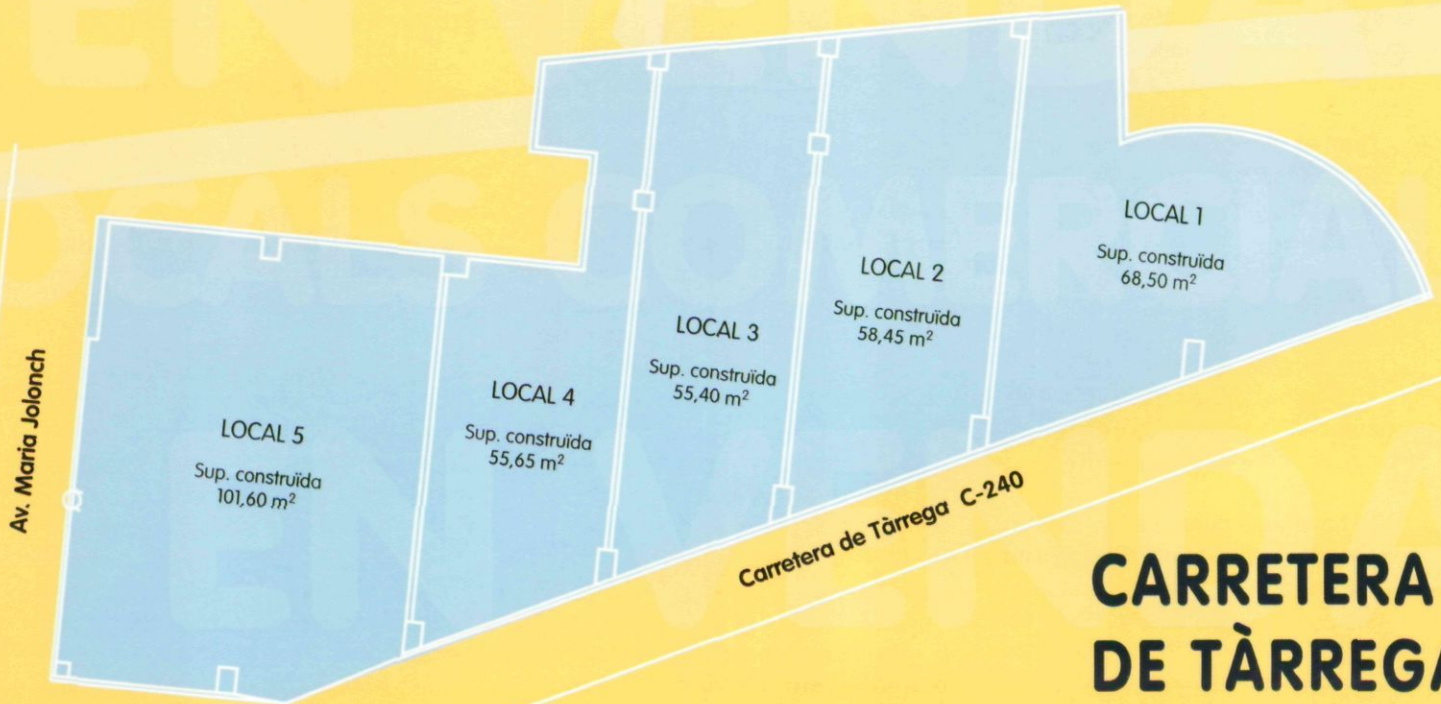
AGRAMUNT
Ctra. d'Artesa. Gran casa en venda. Nova construcció. Grans terrasses.

FINQUES AGRAMUNT

**LOCALS
COMERCIALS**

EN VENDA

**CARRETERA
DE TÀRREGA**

Terreny a Butsènit
Finques en venda de
secà i regadiu

Terreny a Preixens
Terreny Urbà de 820 m²

Casa a Gualter
3 habitacions, celler,
2 banys, terrassa

Terreny a Ossó de Sió
Terreny urbà, molt
cèntric

SERV 10
FINQUES

AGRAMUNT
Telf. 973 39 23 24

Posant color
a la teva vida

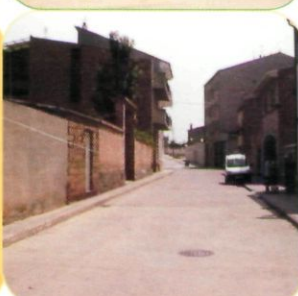
Terreny a Agramunt
A Ronda de Molinal,
514 m². Situació
immillorable

Local a Agramunt
De més de 110 m²

Casa a Agramunt
2 pisos, amplies
terrasses, parking i
terreny

Pis a Castellserà
4 habitacions,
calefacció, traster,
parking.

SERV 10
FINQUES

Casa a les Ventoses
Casa de dues plantes
amb terreny de més
de 150 m².

Casa a Pradell
Més de 100 m².
Façana de pedra.

SERV 10
FINQUES

1 MILLORS PREUS

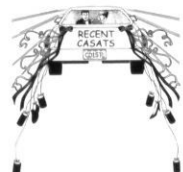
Estem satisfets de poder-li oferir els viatges als millors preus

2 TRACTE FAMILIAR

Nosaltres no tenim clients, tenim grans amics

3 REGALS PER ALS NUVIS

Per als nuvis tenim preparades grans sorpreses

5 GESTIONS GRATUITES

Les nostres despeses de gestió són totalment gratuïtes

4 GRANS PROMOCIONS

Som els primers a oferir-li les ofertes d'última hora

10

BONES RAONS PER ESCOLLIR-NOS

6 AMPLI HORARI

El nostre horari permet atendre'l fins a les 20.30h

7 DISSABTES TARDÀ OBERTS

També ens pot visitar tots els dissabtes a la tarda fins a les 20:30h

8 Primera Agència de Viatges a Agramunt

9 FINANÇAMENT

Tenim el finançament a la seva mida, consulti'ns

10 ELS VIATGES MÉS BARATS

Si troba el mateix viatge més barat, ens comprometem a retornar-li la diferència

TÀRREGA

EDIFICI CAPRABO
Tel. 973 31 24 05

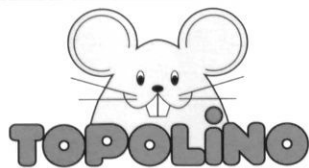
GUISSONA

C/ LA FONT, 27
Tel. 973 55 13 45

AGRAMUNT

C/ MARIÀ JOLONCH, 4
Tel. 973 39 26 32
Fax 973 39 26 31

e-mail: agramunt@gris-expres.com

Moda infantil i complements

Llistes de naixement

Gran assortiment en cotxets, paques, hamaques, etc.

Mobiliari infantil

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torra"

Tel. 973 39 00 02

25310 AGRAMUNT (Lleida)

A més, celebri les dates més assenyalades de l'any amb nosaltres:

- ✓ Llamadures i bosses d'aniversari, Bateig, Comunion, etc.
- ✓ Detalls de Bateig, Comunió i Casament
- ✓ Per Pasqua, palmes
- ✓ Per Sant Jordi, «la rosa»
- ✓ Per Sant Joan, esclata la festa amb un gran assortiment de petards
- ✓ I per Nadal, gran varietat de lots d'empresa i regals personalitzats

FERRERIA

RAÜL

RAÜL FARRÉ I PUIG

Ctra. Tàrrega, 8 • 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. / Fax 973 39 07 78 • Tel. mòbil 657 90 35 25

FUNERÀRIA i TANATORI

J. TORNÉ

Serveis per totes les companyies

Av. Catalunya, 12 AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62

SERVEI PERMANENT

llenceria
corseteria

L'entrada

Assumpció Marsol

Carrer Sant Joan, 4 • Tel. 973 39 08 34 • AGRAMUNT

11 de setembre... quin?

■ **Jaume Cots**

Caldria preguntar-se quina efemèride es va celebrar el passat 11-S, ja que tinc els meus dubtes. Personalment, crec que la Diada Nacional de Catalunya, però no n'estic gaire segur donat que, llegir, sentir o veure els principals mitjans d'informació del país (és de suposar que amb el beneplàcit dels que remenen les cireres) et portava a creure que el veritablement important del dia no era precisament reafirmar la nostra més que insegura identitat nacional, la voluntat de voler ésser d'un poble, i sí integrar-se plenament al seguici de vasalls de la prepotent USA, per solidaritzar-s'hi pels criminals atemptats que sofriren en aquest dia d'ara fa un any (no sé si ells haurien fet el mateix en cas contrari) i poder ensenyar les imatges més impactants de tot aquest desgraciat succés, magnificant-les perquè el públic s'hi recreï, amb morbositat patètica, per

la reincidència en contemplar-les.

Que quedi clar que no sóc antiamericà, Estats Units és una nació que mereix tots els respectes i amb moltes coses a imitar. També cal condemnar totalment els atacs terroristes a les torres bessones del World Trade Center de Nova York i al Pentàgon de Washington, atacs execrables producte de ments malaltisses plenes d'odis mesquins, indefensables. Cal respectar també els seus dolors, les seves pors (sortosament per a ells encara no coneixien aquest tipus de sofriments), de comprendre perfectament (donat el seu tarannà) tot el muntatge que han organitzat per commemorar aquest primer aniversari de l'horror viscut.

Ara bé, el que trobo fora de lloc, el que voldria no entendre, és l'obsessió dels nostres mitjans de comunicació (premsa, ràdio, televisió) d'enviar-hi equips informatius amb escreix, amb el que durant aquest dia 11 estaven més al

moment del que passava allí que del que succeïa a casa nostra. Una mostra, en el telenotícies migdia de TV3 (la televisió de Catalunya, "la nostra") d'aquesta data es van dedicar 42 minuts mostrant-nos tot "l'espectacle" que ofería Nova York, i solament 9 minuts parlant de la Diada. El locutor, després dels primers 25 minuts de torres bessones a dojo, féu una pausa per anunciar (textualment) "i ara parlarem d'un altre 11 de setembre que també és notícia i... com si res (és tanta la innocència?) dedicà 5 minuts a informar de la festa nacional de Catalunya.

Per a una persona amant del seu país, de la seva llengua, de la seva cultura i amb ganes de mantenir aquesta manera de viure, ha de ser un cop molt dur sentir-se invitat de segona en la seva pròpia casa i, per més escarni, per decisió presa pels mateixos que haurien de donar exemple.

Catalunya sembla així que ha estat motiu de nosa en aquest 11-S, quan hauria de ser tot el contrari. No es tracta, donades les circumstàncies, de ser l'única protagonista en aquesta data, però el que és impensable és que sigui eclipsada i marginada.

Donades aquestes perspectives de menfotisme, subscriu plenament el "Manifest" que, als agramuntins, ens va adreçar l'Alcaldia amb motiu d'aquest 11 de setembre, i especialment on (quasi al final) ens diu: "...si abaixem la guàrdia i continua l'actual procés de desmobilització nacional, però també de renacionalització castellana i espanyola i de globalització mundial, la data d'avui només serà recordada per les futures generacions per ser l'aniversari de l'ensorrament de les torres bessones de Nova York. Per això ens hem de mantenir fermes en reivindicar els nostres drets". ■

Minutatge detallat del Telenotícies migdia de TV3 de l'11 de setembre del 2002 (14'30 a 15'45 hores)

14'30 a 14'55	=	25 minuts, informació del primer aniversari dels atacs terroristes a les torres bessones de Nova York.
14'55 a 15	=	5 minuts, informació Diada nacional de Catalunya
15 a 15'12	=	12 minuts, més informació de torres bessones
15'12 a 15'19	=	7 minuts, informació internacional
15'19 a 15'21	=	2 minuts, informació estatal
15'21 a 15'25	=	4 minuts, publicitat
15'25 a 15'27	=	2 minuts, informació inundacions Occitània (França)
15'27 a 15'34	=	7 minuts, informació d'esports
15'34 a 15'38	=	4 minuts, més informació de la Diada
15'38 a 15'43	=	5 minuts, més informació de torres bessones
15'43 a 15'45	=	2 minuts, informació del temps

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

EMPRESA DEL SECTOR ALIMENTARI

*Necessita per a la seva planta
situada a Agramunt:*

- Transpaletista
- Operaris de producció

Es demana:

- Resident a la zona
- Transport propi

Es valorarà:

- Experiència en llocs de treballs similars

S'ofereix:

- Lloc de treball estable
- Formació a càrrec de l'empresa

Interessats trucar al 973 39 06 04
de 9 a 13 i de 15 a 19

**...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,**

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

Carta oberta a Ramon Bernaus i Santacreu

■ Jordi Padullés i Serra

Tal com faig cada mes, en el darrer Sió núm. 462 corresponent al passat mes d'agost vaig llegir la secció que fas "Almanac", la qual trobo que està molt bé ja que en moltes ocasions aportes dades curioses sobre coses relacionades al nostre entorn més o menys proper que estan força bé de saber-les.

Espero poder gaudir-ne per molt temps.

Aquest mes, però, en el recordatori que fas de la Diada del 1977 no puc pas estar d'acord quan en l'últim paràgraf en referir-te suposo a la situació política actual en què es troba la gent del nostre país dius que la desmobilització és total. Bé, doncs, aquesta afirmació afortunadament avui per avui encara no és del tot veritat.

Per sort encara quedem bastants (això sense comptar les noves incorporacions d'alguns joves) d'aquell milió dues-cents mil persones que l'11 de setembre de 1977 ens manifestàvem pels carrers de Barcelona reclamant en molts casos quelcom més que Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia i que avui 25 anys després continuem estant permanentment mobilitzats, 365 dies l'any si cal.

Tal com tu més o menys vens a dir, és cert que el nivell de consciència nacional del país ha baixat molt darrerament, i també ho és que cada cop està més de moda ser i exercir d'espanyol a Catalunya. Més fotut ho té encara la nostra llengua que en un procés que sembla no tenir aturador va perdent posicions vers el castellà d'una manera alarmant en tots els àmbits de la vida social, política i cultural del seu propi territori, i no

solament en les grans ciutats, sinó també a la Catalunya rural, a la Catalunya profunda, també aquí a Agramunt, al pati de les nostres escoles, al pati del nostre institut del qual tu n'ets professor i en el qual potser encara hi podríem trobar algun mestre que parla als seus alumnes en castellà senzillament perquè el català no el sap, i evidentment no em refereixo a les classes de llengua castellana. Només cal fer una ullada a TV3 i escoltar Catalunya Ràdio, les "Emissores Nacionales de Catalunya" per comprovar que cada cop són més els presentadors i convidats que s'expressen en **l'única llengua que és de coneixement obligatori a qualsevol part del territori de l'estat espanyol** o el que és més greu que sovintegen alhora l'ús del català i el castellà amb barbarismes inclosos fent un barreja tan vergonyós que al final potser ens veurem obligats a recuperar aquell mot avui ja pràcticament oblidat de "Xarnego" si és que a aquesta habitual nova manera de parlar li volem posar algun nom.

Possiblement són molts i diversos els factors que han portat a la nació catalana a trobar-se en aquesta situació, però amb tota seguretat el factor més decisiu ha estat l'actitud impotent i claudicant del govern de la Generalitat regentat gairebé des dels seus inicis per una coalició de la qual tu també n'ets representant. És molt fàcil per al nostre president, el Sr. Pujol, renyar els catalans durant una entrevista a un diari dient que no som prou bel·ligerants en l'ús del català, i que ell als restaurants sempre demana la carta en català, però haurem de veure què fa quan li diuen que no en tenen. El que podríem fer els ciutadans de peu en un

cas com aquest és aixecar-nos i marxar (jo ho he fet en alguna ocasió). El que hauria de fer el nostre president i no ho fa, enlloc de fer el "pavero" fent declaracions als diaris, és fer complir la Llei de Normalització Lingüística aprovada pel Parlament de Catalunya i sancionar els que no ho facin (per posar algun exemple).

No voldria que et pensessis que vull fer una crítica ofensiva contra la teva persona o el que tu escrius, tot el contrari, ja que l'únic que pretenc és aprofitar-me de l'ocasió que em dóna el teu escrit per posar de manifest aquesta realitat que tu amb menys paraules també esmentes, però que penso que no t'ajustes ben bé a la realitat quan utilitzes l'expressió "**la desmobilització és total**". També he de dir-te que em sap greu de veure una persona que per les seves circumstàncies té la possibilitat (en tant que regidor, professor i també col·laborador de la nostra revista) de dur a terme algun tipus d'actuacions que d'alguna manera podrien afavorir que aquesta necessària mobilització anés arrelant en lloc de recular. En definitiva, no crec que aquesta sigui la millor manera d'acabar un escrit si es pretén, i suposo que aquest és el teu cas, fer país.

Potser té raó un amic meu quan em diu que la indiferència cada dia té més adeptes, ja sigui per l'edat, el desencant o la decepció, encara que no crec pas que tu estiguis en aquesta situació, malgrat que potser sí que en les teves paraules es pot entreveure un sentiment d'impotència, però si el que falta és una mica de trempera, creu-me, el millor antídote és rebel·lar-se.

Afectuosament. ■

El llapis

■ Maria Salamiento

De sobte s'havia posat a ploure. Des de la finestra veia com la gent corria a arrezerar-se d'aquell patac d'aigua. Un nen plorava espantat pels trons i llamps agafat a les faldilles de la seva mare sota un tendal d'una botiga. La veïna treia la roba estesa a corre-cuita mentre remugava un reguitzell d'improperis.

Va fer un gest d'enuig, s'acabava el termini per presentar el dibuix que cada mes feia per a la revista. Ja havia decidit dibuixar les teulades que veia des de casa sota un sol de justícia que se suposava havia de fer a l'agost. Aquella tempesta, però, li espatllava el model.

Imbuïda per l'estat de malenconia que li encomanava aquell temps rúfol, va començar a voltar mandrosament per casa enfundada encara amb el pijama de ratlles blaves que li havien dut els Reis ja feia molts anys. Periòdicament, Ses Majestats li havien dut altres pijames, però invariablement acabaven a l'últim calaix de l'armari. Ja feia molt de temps que vivia a una gran ciutat, però el record del seu poble i les experiències que hi havia viscut, lluny de minvar, es reforçaven en la distància. I per això, quan tornava a casa, volia que tot fos al lloc que sempre havia conegut, i el pijama era un més dels vincles emotius i confortables.

Sense adonar-se'n es va trobar a les golfes remenant entre els trastos vells. Va obrir un bagul i començà treure una munió d'objectes que la van transportar al temps de la seva infantesa. El vestit blanc de la Comunió, una corda de colors amb la qual havia saltat per tota la casa, una nina que quan l'acotxaves tancava els ulls... De sobte es quedà petrificada mirant al fons d'aquell bagul. A poc a poc, com si es tractés de la cosa més fràgil del món, va treure'n un full de paper. Hi havia dibuixada una nena amb

un somriure als llavis, però la resta de les faccions desmentien aquella rialla forçada. Una llàgrima li va rodolar per les galtes en recordar la seva història. A ella se li havia desvetllat l'interès pel dibuix i la pintura de ben petita, ho dibuixava tot i a tot arreu (cosa que li havia comportat més d'un càstig quan escollia un suport tan poc adient per a les seves creacions com la paret del menjador o el terra de l'habitació), era tanta la seva passió que les coses no eren com les veia, sinó que per a ella, les coses eren realment com les dibuixava.

Quan tenia cinc anys, la seva àvia es posà molt malalta. Va ser una malaltia llarga i dolorosa, que prenia les forces i l'alegria a l'àvia de manera despietada. Ella s'estimava molt la seva àvia, i un dia va entrar a l'habitació i li va donar aquell full de paper que ara mateix tenia a les mans. S'hi havia dibuixat ella mateixa amb expressió trista per expressar com se sentia. La seva àvia va esbossar una tímida rialla, i amb les poques forces que li quedaven va agafar el full, li estirà suaument el llapis de les mans i va corregir la línia de la boca fent un arc de ►

◀ dalt cap baix. Era la seva manera de dir-li que no la volia veure trista. Encara amb el llapis a les mans l'àvia es deixà anar sobre el coixí i tancà els ulls per sempre.

A ella se li havia desvetllat l'interès pel dibuix i la pintura de ben petita, ho dibuixava tot i a tot arreu...

Va estrènyer amb força aquell dibuix sobre el seu pit mentre plorava en silenci. Llavors va veure, en un racó del fons del bagul, el llapis que quedà a les mans de l'àvia i que ella no havia volgut utilitzar mai més. L'agafà, el besà i se'l posà damunt l'orella com feia quan era petita. Després d'endreçar les golfes va baixar a l'estudi una altra vegada. De cop li havien tornat les ganes de treballar. Es preparà el paper i agafà el llapis de l'orella. Mirà per la finestra i va fer l'esforç d'imaginar-se aquell paisatge sense aquella cortina d'aigua... i va començar a dibuixar. Era estrany, semblava que aquell llapis tingués alguna cosa d'especial. El seu tacte era càlid, li encaixava a la mà com un guant i donava tota la impressió que era el llapis qui guiava la mà. Va enllestir la feina molt més ràpid del que és habitual i, tot just féu l'últim traç, va acabar de ploure encara més de sobte de com

havia començat, i sortí un sol que enlluernava.

– Vaja home! – pensà – i no podia haver parat mitja horeta abans?

Mirà alternativament per la finestra i el dibuix acabat de fer i se sentí orgullós de la semblança extraordinària que hi havia entre ambdós. Mirà amb les celles arrugades la punta del llapis.

– I si fos que... però no, no pot ser!

Brandà la testa d'un costat a l'altre com per treure's del cap una idea del tot descabellada que li havia passat pel cap.

Havia de continuar treballant, ara es notava inspirada. Va decidir fer un dibuix per a l'exposició que s'inaugurava d'aquí a poc a l'Espai. S'imaginà sota els porxos de l'Ajuntament i començà a dibuixar l'església amb les línies ondulades que caracteritzaven el seu estil.

– Nena, què no em sents?

Estava tan abstreta amb la feina que no havia vist ni sentit a sa mare que estava dreta davant la porta del pis mig oberta i amb una senalla a la mà.

– Perdona, què deies mare?

– Que aprofito que ha parat de ploure per anar a comprar una mica!

– D'acord.

I tornà a fixar l'atenció a les formes que s'anaven creant a la tela, gairebé alienes a la seva voluntat.

En acabar, va agafar un full en blanc i mirà al seu voltant buscant inspiració per un nou dibuix. Mecànicament es va aixecar posant-se el llapis damunt de l'orella, va

anar fins al bufet i obrí el calaix on guardaven les fotografies. Hom diria que sabia exactament què estava buscant. Va passant ràpidament els fulls de l'àlbum fins trobar una fotografia seva de quan tenia cinc anys. Va tornar a la taula de treball, se la va posar davant i començà a fer el seu autoretrat.

La mare pujà les escales tan ràpid com li permetia aquell genoll que li feia la guitza mentre cridava com una espiritada:

– Nena, nena! Corre baixa i ves a la plaça, ha passat una cosa extraordinària! L'església sembla que estigui a punt de caure. El campanar s'ha vinclat cap a fora com la torre de Pisa.

Estava tant excitada que no encertava amb la clau. Quan va aconseguir obrir es va dirigir a l'estudi on hi havia la seva filla mentre continuava parlant.

– L'església s'ha quedat com si fos de plastilina. Sembla un dels teus dibuixos!

Nena, que no em sents? Hi ha tot de mossos d'esquadra i de bombers que...

La frase se li va estroncar en obrir la porta de l'estudi.

Va veure una nena d'aproximadament cinc anys enfundada en un pijama de ratlles blaves que li anava balder, asseguda damunt del tamboret i dibuixant concentrada amb la llengua a fora. ■

A la Serafina, pel regal que ens fa cada mes amb els seus dibuixos.

SASTRERIA
CONFECCIONS **FIBAL**

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria
papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

Vicens

TORRONAIRES DES DE 1775
LA TRADICIÓ D'AGRAMUNT

TORRONS
MASSAPANS
XOCOLATES
CARAMELS
CONFITS

H. VICENS, S.L.

Ctra. Tàrrega, s/n.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tels. 973 39 06 07 - 973 39 03 85
Fax 973 39 16 01

El consell d'un capellà al jovent, de cara al matrimoni

■ Jordi Viladot Puig

Era un capellà que havia donat molts tombs per moltes parròquies i això el va portar a viure de prop molts problemes dels seus parroquians, especialment dels matrimonis. Sempre buscava justificacions per voler entendre les actituds de l'un i de l'altre, desdramatitzar els problemes, oferir eventuais solucions i quan no hi havia res a fer per evitar la ruptura de la parella, l'acceptava i continuava fent costat a l'un i a l'altre.

Però hi havia una cosa que el preocupava molt: la falta de criteri o no voler entendre les coses. I això era tant així que en les reunions amb el jovent per a preparar-los pel matrimoni, els parlava de comprensió, tolerància, convivència, minimitzar els problemes, compartir els contratemps i sobretot diàleg. I sempre acabava desitjant-los molta sort en l'elecció de la parella. I per a rematar-ho, deia als nois: ...i si la vida us presenta un dilema irreversible de decidir-se per una noia honesta i tonta o altra de puta i intel·ligent, no ho dubteu mai, caseu-vos amb la intel·ligent que potser la fareu canviar, que amb l'altra difícilment us hi entendreu per més honesta que sigui.

Òbviament el consell era igualment vàlid tant per als nois com per a les noies. ■

Reflexions

■ TERESA

Fa un temps que em va arribar a les mans un llibre que versava sobre les diferents religions del nostre planeta. La seva història, els seus ritus, els seus mites i els seus déus. Sorpren la similitud que hi ha en la fe dintre de la seva diversitat.

Gairebé és unànime la creença en la immortalitat de l'ànima dintre de les seves concepcions. En allò que no hi ha consens és en el seu destí definitiu. La reencarnació successiva en altres cossos és la més acceptada per totes, en la confiança d'un reviure constant.

La majoria dels seus ritus, ofrenes i pregàries van encaminades a assolir el perdó i la recompensa final d'eternitat i benaurança després d'una vida que, a voltes, només una fe absoluta els lliura de la rebel·lia d'un present de fam, misèria i humiliació.

Creure en una eternitat és, a més d'una qüestió de fe, una necessitat imperiosa que ens frena de la desesperança d'una fi absolutament irreversible.

La idea d'un més enllà que desconexem seria angoixant sense la fe. Busquem la continuïtat encara que sigui d'una forma etèria i ens hi aferrem per aixoplugar les nostres temences.

L'ignorat, el desconegut, sempre provoca temor i desconcert. El misteri que envolta algunes doctrines dóna lloc a especulacions i dubtes que només una fe absoluta és capaç d'apaivagar.

Personalment admiro tots els que fan de la seva vida un acte de servei humà i una dedicació. És una vocació que no està a l'abast de tothom i que, suposo, és d'inspiració Divina. Res a veure amb les nostres inquietuds terrenals. ■

SEAT
GRUP VOLKSWAGEN

Més de 200 vehicles d'ocasió
a la seva disposició procedents
de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

BELLESA DENTAL

DOLÇA *Dent*

Jordi Freixes i Montse Corrales
ODONTÒLEGS

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30h. a 20:30h.)
DISSABTE (de 9h. a 13h.)
Hores a convenir

Av. Agustí Ros, 2 Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 391 749

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida
i transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS
MUNICIPALS I INDUSTRIALS

*HOTEL * BAR
RESTAURANT*

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n. Telf./Fax 973 39 12 13
25310 AGRAMUNT (3línies) Urgell

RELOTGERIA - JOIERIA

**esteve
Ilagunes**

qualitat & disseny

CARRER SIÓ, 6 - AGRAMUNT - TELF. 973 39 02 61

FERRETERIA MOLINET

Ctra. d'Artesa, 1 - Tel. 973 390 458 - Tel. i Fax 973 390 662

CORRETTGES RODAMENTS CARGOLS EXTINTORS PINTURES	MÀNEGUES E I N E S MATERIAL ELÈCTRIC PLÀSTICS
---	---

AGRAMUNT - LLEIDA

Tallers Joan Jové i Solé

C/ del Clos, 10
Tel. 973 39 06 01 • Fax 973 39 11 51

INDÚSTRIES JOVÉ-BALASCH, S.L.

Oficines: C/ de la Comtessa Aurembiaix, 7
Fàbrica i magatzem: C/ Indústria, 4, 6, 8
Tel. 973 39 25 39
E-mail: jovebalasch@ctv.es

25310 AGRAMUNT

Empresa Registrada
741/ER/07/00
UNE-EN-ISO 9001

Calma total

■ J. Pijuan

La tranquil·litat tornava a regnar al bloc. Després de molt de temps per fi semblava que havia arribat l'hora de tornar a respirar una mica de pau. L'anterior llogater ja no hi era i ja podíem dir que ens havíem tret un gran pes de sobre. Van ser uns dies de convivència forçada per a tothom. El soroll que armava i les contínues desavinences que tenia amb tots nosaltres van ser la causa principal perquè s'exigís la seva imminent expulsió de la comunitat.

De primer vam ser força tolerants amb ella donant-li un cert marge de confiança. Se li va intentar fer entendre de bona manera que havia de canviar de caràcter si no volia que tota la comunitat de veïns s'alces en contra seva. Però no hi va haver res a fer. Tot el que dèiem li entrava per una orella i li sortia per l'altra. I si això no fos poc va deixar completament de banda la responsabilitat que havia adquirit amb nosaltres quan s'instal·là al bloc.

El seu comportament donava molt que pensar malgrat posseir una presència descomunal que es feia mirar de lluny. Qui ho havia de dir que les aparences poguessin enganyar tant?. De primer ens va semblar unes revolades de poca importància: una d'aquelles situacions

en què a un li sembla que s'hagi llevat amb el peu esquerre, però més endavant vam comprendre que hi havia d'haver alguna cosa més que un mal humor ja que a mesura que passaven els dies la situació anava canviant radicalment a pitjor. Els rampells de mal humor van adquirir un to desmesurat i alhora violent. I això ho puc assegurar si observeu detingudament la meua pròpia pell quan passeu pel meu davant (de ben segur que tardaré molt de temps a recuperar-me del tot de les seves esgarrinxades ja que em va deixar fet una coca). No podíem aguantar més el seu continu calvari, així que a la llarga vam haver-la de fer fora a la força tot i la seva reticència a marxar.

El dia que se la van emportar va ser un dia desplaent per a tots (ho hem de reconèixer), però no teníem cap altra solució al davant. Aquell dia estava tan exaltada que fou necessari el requeriment dels Mossos per apaivagar-la. Dies després d'haver-se-la endut ens vam assabentar que la pobra patia una greu crisi de personalitat que li provocava aquells atacs psicòtics, motiu pel qual l'hagueren d'ingressar en un psiquiàtric durant una bona temporada. Fa uns dies que l'he vista passejar de nou pel poble. Fa més bona cara. Sembla ser que la

teràpia –va ser sotmesa a electro-xocs– li ha provat força i me n'alegro molt per ella. Al nostre bloc ja no s'hi ha atansat més, ara la veiem deambular per altres indrets com si no hagués passat res.

El pis que va deixar no va romandre gaire temps desocupat, pocs dies després d'aquell lamentable succés vaig sentir soroll de corredisses que provenien del pis de sobre. Ben aviat vaig saber que eren uns nous inquilins que s'hi havien traslladat.

Són una família molt nombrosa i veritablement simpàtica. El marit ha agafat la plaça de vigilant que hi havia vacant a l'immoble. Crec que ho farà molt bé. Palplantat en aquell lloc se'l veu tan segur de si mateix que res no el farà canviar de parer. La seva dona l'acompanya tot sovint en les seves rondes, però no deixa de vigilar ni un sol moment els seus fills mentre corretegen amunt i avall. De tant en tant s'asseu al meu costat i petem la xerradeta com a bons veïns, poca estona perquè tot seguit se li tiren a sobre els nens requerint-li tota la seva atenció. Quan els veig marxar tots junts amb les mans agafades i saltironejant se m'omple el cor de satisfacció perquè per fi podré romandre tranquil per sempre més. ■

CLÍNICA PODOLÒGICA

PEUra

TERE TORNÉ CORTÉS

Podologia: • Durícies, ulls de poll...
• Plantilles correctores, etc.

Infermeria i Anàlisis Clíniques
Acupuntura i Logopèdia

C/. Comtes d'Urgell, 4 - Tel. 973 39 26 89

HORARI:
De dilluns a divendres:
9-13 i 15'30 a 20'30 h
Horari a convenir

AGRAMUNT

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Estudis Vells, 4, 1r
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Teléf. 973 39 22 18

Nisa

■ Guillem Viladot

El darrer dia que el senyor Til anà a caçar a la seva finca s'ho va passar molt bé amb una colla d'amics seus, i el més divertit de tot, com sempre, va ser l'hora de sopar i l'estona de prendre el cafè al voltant del foc. Quina manera de competir en aventures i facècies! A veure qui la podia dir més grossa! La finca del senyor Til era preciosa i els seus amics s'hi trobaven molt bé.

Aquell dia d'hivern després d'una llarga cacera, mentre el senyor Til i els seus amics feien tertúlia, la serventa de la casa se li apropà i li va dir que hi havia una noieta que el volia veure.

– Ara no són hores de rebre ningú; que torni demà –indicà el senyor Til.

A l'endemà, la serventa anuncià que la noia de la nit passada era a la porta i que el volia veure.

– Fes-la passar –ordenà el senyor Til.

Quan la noia entrà a la sala-menjador s'adonà que el senyor Til tenia companyia i que estava entaulat.

– Oh, dispensin. Ja tornaré una altra hora.

– No, no; ara ja ets aquí. Espera't una mica.

La noia es retirà en un raconet de la sala. Era una joveneta de molt bon veure. La seva cara potser era una mica afuada i feia recordar la dels ocells; els ulls els tenia rosats i portava un vestit blanc, molt ajustat al cos.

Acabat l'esmorzar, el senyor Til se li dirigí.

– Bé, com te dius?

– Em dic Nisa.

– I què vols?

– Miri, jo...

– Va, va; no et faci vergonya de dir el que calgui.

– És que no sé pas per on començar.

– Necessites diners?

– Oh, no, senyor Til!

– Aleshores, què vols?

– Vull una cosa que l'afecta molt a vostè.

– Ah!

– És un assumpte molt delicat, sap?

– Va, som-hi. No crec que n'hi hagi per a tant.

– Em permet de dir-ho tirant al dret?

El senyor Til se sentia desconcertat. No era pas pel que aquella noia deia, sinó per la forma de dir-ho.

La Nisa obrí els seus ulls rosats i s'esbullà dins el seu vestit blanquíssim. Féu:

– Jo, senyor Til, voldria que vostè deixés de caçar...

– Quèee?

– Això: que vostè no cacés mai més...

– Aquesta sí que no me l'esperava!

La Nisa restà bona estona esporuguida.

– Jo ja li deia que es tractava d'una cosa que l'afectava.

– I tant, que m'afecta!

– No s'ho prengui malament, sap? Si vol...

– Si vull, què?

– Si vol retiraré el meu desig.

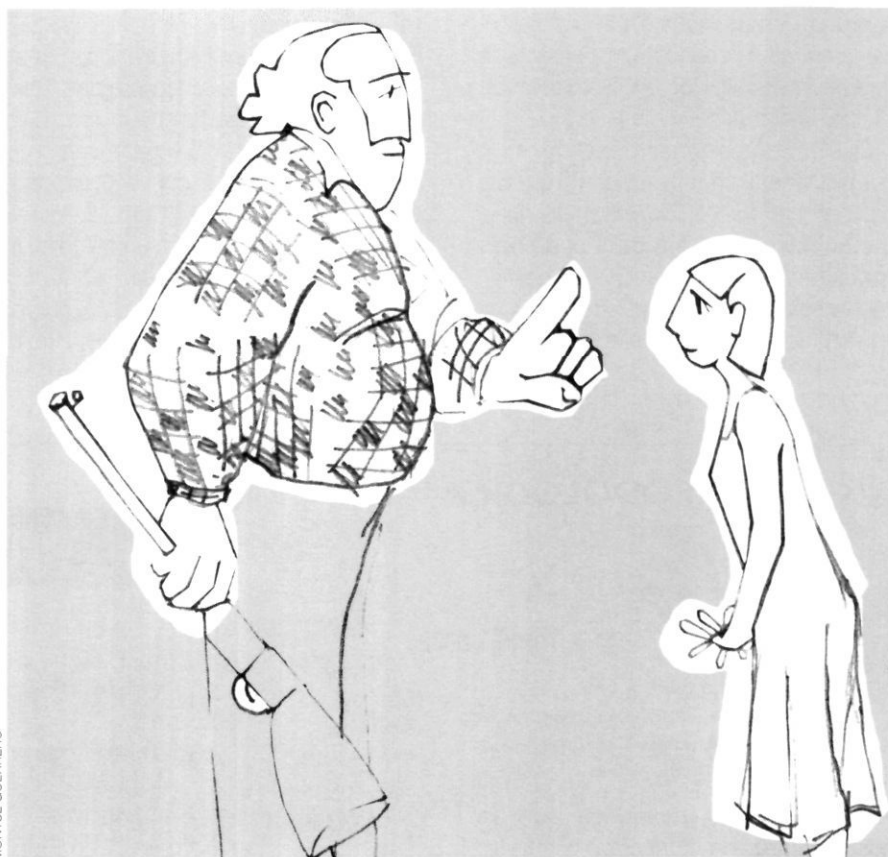
– Qui ets tu per demanar-me una cosa com aquesta?

– Jo, senyor Til, no sóc ningú.

La Nisa vivia al bosc. El senyor Til gairebé també.

– I per què creus que tinc aquesta finca, si no? Per a fugir de la ciutat quan ja no puc més, quan m'ofego! I què fas tu aquí, al bosc?

– És el meu món, m'hi trobo bé. Els animallets i les plantes són els meus germans.

MONTSE GUERRERO

MONTSE GUERRERO

La Nisa es posà a parlar del bosc com si de debò fos casa seva. Coneixia el nom de totes les herbes, dels arbres, dels animals, dels insectes i dels vents que hi feien estada.

El senyor Til es quedà meravellat.

– És curiós, molt curiós. Qualsevol diria que aquest bosc és més teu que meu...

– El bosc és el meu món, és la meua vida, és la meua felicitat.

El senyor Til se sentia fascinat; aquella noieta semblava tenir raó en tot. Pensà: “Si aquesta noieta coneix tan bé el bosc, també deu conèixer les seves lleis, i si em demana el que em demana, segur que deu tenir molta raó per fer-ho”.

– Bé, Nisa, si aquest és el teu desig, et prometo que mai més no tornaré a caçar, i això que m’agrada molt.

– Oh, senyor Til; moltes gràcies!

– La Nisa s’aixecà per a retirar-se.

– Ja te’n vas, Nisa? –preguntà el senyor Til.

– Sí, senyor Til; vostè està molt atrafegat i jo...

– Sí, és cert, però si vols...?

– Si vull què?

– Mira, t’ho diré amb franquesa: em plauria de veure’t una altra vegada. Més ben dit, m’agradaria de tenir-te ben a prop.

– A mi tampoc no em desplauria.

– Si vols pots quedar-te a viure aquí amb nosaltres. No és que nosaltres visquem sempre en aquesta casa, la nostra feina és a la ciutat. Però tu podries

viure aquí i guardar la finca. Em sembla que en aquest xalet et trobaries com si fossis la mestressa del bosc, oi?

– No sé pas si acceptar, senyor Til; jo...

– Va, no en parlem més. Ara et presentaré la meua dona.

I la noia es quedà a viure al xalet del bosc del Sr. Til

* * *

Va passar molt de temps, tant que el senyor Til oblidà per complet la seva promesa feta a la Nisa. Un divendres va dir a la seva dona:

– Demà anirem a caçar a la finca. Vull que sigui una gran festa. Després de tant de temps, tinc ganes de veure les perdius i els conills i tot.

La seva dona va rebre la notícia amb gran eufòria. Ella ja n’estava tipa d’anar a la finca sense companyia i només a jugar-hi a cartes.

L’endemà van comparèixer a la finca tot de cotxes i molts gossos, i una colla de persones armades fins a les dents. La Nisa, en veure’ls es quedà molt atabalada. No se li acudí res més que dirigir-se al senyor Til i preguntar-li:

– Vostè, també?

Aquella noieta va sentir la pena del senyor Til i el guaità amb tendresa. Ell en dirigir-se-li, quequejava:

– Jo només faré acte de presència, saps? Acompanyaré els meus amics. No estaria bé que els deixés anar sols. Tranquil·la, Nisa.

I mentre deia aquestes paraules amagava l’escopeta.

Els caçadors van passar el dia al bosc: fins i tot s’hi van quedar a dinar. Abans de tornar a casa, es van reunir en una clariana i contemplaren tot el que havien caçat, i feien comentaris de com havien anat les coses.

– Jo, el que sento –féu el senyor Til– és que se m’hagi escapat un colomí salvatge. I això que l’he tocat; se li podia veure ben bé la ferida al pit. Era un colomí blanc preciós.

Entre dos foscants van fer cap al xalet. Els caçadors baixaven dels cotxes amb gran avalot. Els gossos treien un pam de llengua i les escopetes, com aquell que diu, encara fumejaven. I tots anaven carregats de caça. Tothom felicitava tothom. Es diria que els caçadors eren rebuts com uns herois perquè ells s’hi tenien. El senyor Til estava joiós.

De sobte es quedà plantat i immòbil, i féu:

– I la Nisa, on és la Nisa? No la veig enlloc!

El senyor Til semblava haver-se oblidat dels seus amics i potser també de la cacera. La seva dona li contestà:

– A mig matí ha desaparegut i no se li ha vist més el pèl. S’ha ficat a la seva cambra i ja no ha comparegut més per aquí. Suposo que encara hi deu ser.

El senyor Til, d’una revolada, es dirigí a buscar la Nisa.

Trucà a la porta de la seva habitació, però no va respondre ningú. Provà d’obrir-la i s’adonà que era tancada. Sortí fora i donà un tomb fins arribar a la finestra de la cambra. Empenyé una mica i aquesta cedí. S’hi abocà. Després s’hi enfilà i saltà dins. L’habitació era buida: no es veia ningú per enlloc. El senyor Til esbrinà amb cura. Tot d’una el seu esguard restà aturat damunt del llit. Els seus ulls se li obriren exageradament i el cor li batejà com un cavall desbocat. De bona gana hauria fet un crit, però el seu alè se li quedà ofegat abans de sortir.

Damunt del llit de la Nisa hi havia una coloma salvatge blanca amb una grossa ferida al pit que sagnava. ■

Motivar

Els ensenyants fan molt pels nostres fills. I per tothom.

Tenim les escoles i els ensenyants

més qualificats per educar els nostres fills. Quan valorem la feina que fan i la continuem fora de les escoles, tots hi sortim guanyant.

Molt per fer
molt per viure →

Generalitat de Catalunya

www.gencat.net

Del territori a la casa

■ Josep Mora

Diversos autors

El territori i la casa

2n curset d'estiu d'arquitectura popular, estiu 2001

Promou: Amics de l'arquitectura popular Editorial Pagès Editors SL, Lleida

Preu: 15 euros

El llibre que us presentem és fruit del **2n. Curset d'arquitectura popular** itinerant per les comarques de la Segarra i l'Urgell celebrat l'estiu passat, un dia dels quals va fer-se a Agramunt. És el segon llibre de la col·lecció i, per tant, suposa una continuïtat del projecte de publicar les activitats del curset. En aquesta ocasió el fet que sigui editat per l'editorial Pagès garanteix una millora en la distribució.

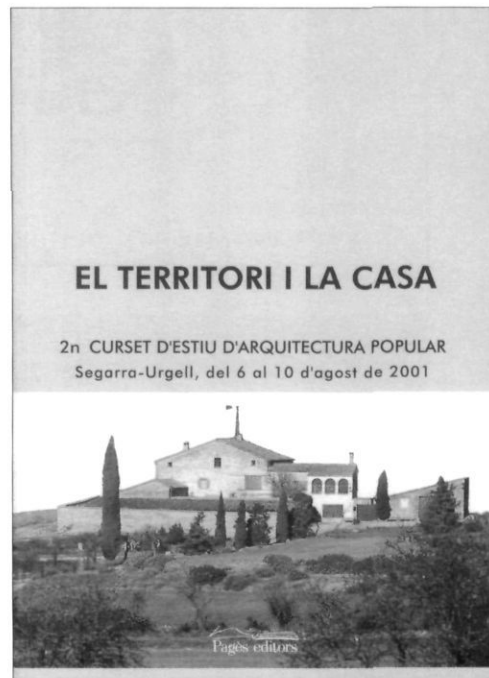
El llibre pretén fer una revisió del territori, tot passant per l'anàlisi del poble fins a arribar a la casa. El territori és interpretat per un grapat de persones: un historiador i etnòleg, un artista, un pagès, un advocat que treballa en la concentració parcel·lària i un arqueòleg. L'aproximació a les poblacions és a través d'un treball que ha estudiat els textos que feien els metges al tombant del 1900 per descriure els costums de la gent en el tema higiènic. El tema és molt interessant per conèixer com es vivia

en un temps en què no hi havia els avenços tecnològics d'avui i, que sembla, que les noves generacions han de conèixer.

La casa rural i la masia són els referents de diferents treballs i s'han fet diverses classificacions de tipologies urbanes: en funció del context geogràfic i de la casa, en funció del nombre d'embigats. En aquest apartat cal destacar la intervenció de l'agramuntí Lluís Pons que ha col·laborat en cada curset.

En l'apartat de pràctiques de coneixement de materials, es fa referència a treballs de fusta, de ceràmica i de pedra (tal i com vam veure que treballava un artista de Sant Martí de Maldà). La pràctica diària de camp va ser la consolidació de la pleta de Mont-roig.

En l'apartat de visites a Cervera: a Torà, a Sant Martí de Maldà, a Tàrrega i a Agramunt vàrem estar molt ben acompanyats. De la zona d'Agramunt visitàrem ca l'Isidori, el mas de la família Viladot, els quals deixaren les vacances momentàniament per venir a rebre'ns. A l'era s'hi troba "Lo Pardal Parc" del Guillem Viladot. La segona visita fou als Arquells, conjunt format pel mas, l'església romànica i un entorn natural. En Josep M. Paris va poder transmetre la passió de la recuperació d'aquesta arquitectura i dels objectes que la formen, com les portes que

s'ha dedicat a restaurar pacientment per tornar a donar-les vida. La visita a aquests masos fou agradable i familiar. Des d'aquí els agraim la seva cordialitat.

La taula rodona sobre el futur del camp, el lliurament dels premis de la primera convocatòria del concurs de manteniment i conservació de cabanes i marges i les conclusions del curset, tanquen aquesta publicació feta amb cura i maquetada per Joan Feliu. Esperem que el llibre agradi i que tingui tan bona acceptació com l'anterior, el de *Les cabanes i els marges*. ■

SERVICIO AUTO TAXI

ANTONIO MARTÍNEZ MORENO

VEHICULO CLIMATIZADO

☎ **666 510 510**

C/. MOLÍ VELL, 7

25310 AGRAMUNT

**DISTRIBUCIONS
FARRÉ & SERRANO S.L.**

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

porc casolà - embotits i pernil

artesa

Cal
Sera

xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 t 973 39 01 85 Agramunt
Carrer Fondandana n.2 t 973 39 27 28 Agramunt

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
- d'Informàtica
- Material •
- Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria
Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

Tot això ho trobareu a...

C/. Àngel Guimerà, 5
Tel. 973 39 20 55
AGRAMUNT (Lleida)

COMPLEMENTES ESPORTIUS
MARROQUINERIA
BOLSOS - MALETES VIATGE
PERFUMERIA (novetat)
LLAMINADURES

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 AGRAMUNT
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 PREIXENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Elaboració artesana de
torrons i massapans

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

Partits pretemporada Agramunt G. Gatell

■ R. Mendoza

TRIANGULAR RIBERA D'ONDARA

Triangular disputada pels equips: CERVERA, AGRAMUNT G. GATELL i RIBERA D'ONDARA.

L'Agramunt G. Gatell va començar la pretemporada jugant aquest torneig amb bon joc els dos partits jugats. Les decisions arbitral van perjudicar el nostre club en el partit jugat amb el CERVERA, l'equip que va guanyar el torneig.

CERVERA 2 - AGRAMUNT 1

AGRAMUNT 3 - RIBERA D'ONDARA 0

RIBERA D'ONDARA 0 - CERVERA 5

PRESENTACIÓ DEL PRIMER EQUIP

Amb una bona assistència d'aficionats es va fer la presentació de l'AGRAMUNT G. GATELL jugant un partit amb el GUISSONA, equip de la 1ª regional que la temporada passada jugava a la categoria preferent.

AGRAMUNT 0 - GUISSONA 0

Entretingut partit i molt disputat amb una primera part clarament dominada per l'AGRAMUNT amb bones ocasions que els locals no van aprofitar. A la segona part el GUISSONA va agafar la posició de la pilota, però sense arribar a perillar, en cap moment, la porteria de l'AGRAMUNT.

FUTBOL AGRAMUNT

FESTA MAJOR AGRAMUNT 2002

El primer diumenge del mes de setembre (diumenge de festa major) es va jugar un partit amistós amb l'equip del TORNABOUS que està enquadrat al mateix grup que l'AGRAMUNT G. GATELL.

Un mig camp ben organitzat del TORNABOUS va fer que la primera part dominessin el partit i les ocasions, fruit d'aquest joc va arribar el primer gol del TORNABOUS.

A la segona part l'AGRAMUNT va sortir

amb molta més empena i van capgirar el marcador, amb dos gols, però el TORNABOUS no va donar per perdut el partit i en els últims minuts van empatar i guanyar aquest disputat partit.

AGRAMUNT G. GATELL 2 - TORNABOUS 4

Gols Tornabous: Solà, minut 3; Farré, minut 80; Farré (penal), minut 85; Manel, minut 95.

Gols Agramunt G. Gatell: Areny, minut 51; Cercós, minut 61.

Equips que jugaran la segona categoria: Grup XIV, que començarà el proper dia 15 i acabarà el 18 de maig de 2003.

BALAGUER, CF (B)
BELLCAIRENC, CF
BELLPUIG, CF
BUTSÉNIT, CF
LINYOLA, CF
OLIANA, CE
PALAU D'ANGLESOLA, CF
POAL, CF
RIALP, FC
RIBERA D'ONDARA, FC
SANT GUIM, CE
TORNABOUS, CF
VALLFOGONA, CF
VILANOVENCA, UE
VILANOVA DE L'AGUDA, UE
AGRAMUNT G. GATELL, CF

FUTBOL AGRAMUNT

AGRAC

AGRICULTURAL ACCOUNTANCY & CONSULTING, S.L.

- Assessoria internacional
- Serveis de comptabilitat, fiscal, laboral, jurídic i financer
- Especialitat en empreses agrícoles i ramaderes
- Agent financer del DEUTSCHE BANK

Aconsegueixi les millors condicions amb amb DEUTSCHE BANK !

EDIFICI AGRA

Carretera de Cervera, Km. 19
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tels. 973 39 12 01 - 973 39 08 79
Fax 973 39 12 11
E-mail: agrac@grupagra.com

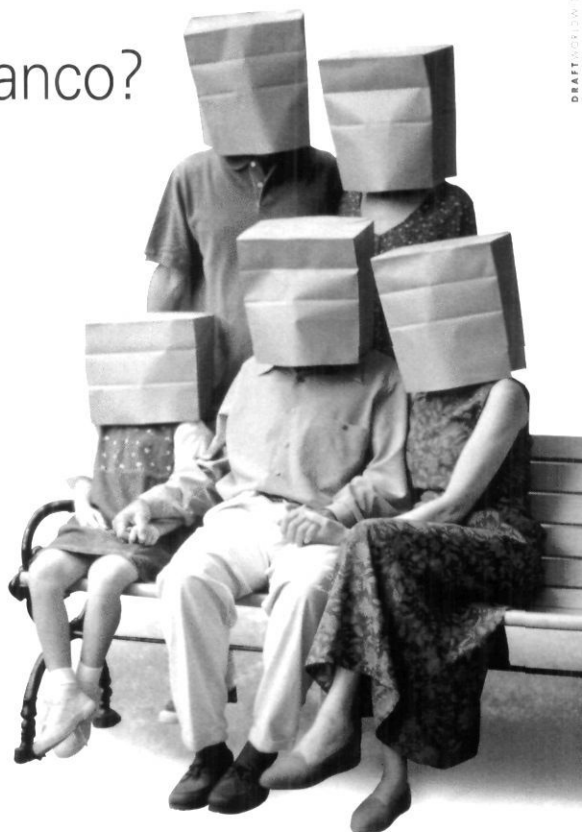
¿Sabes cómo te ven en tu banco?

Tú puedes dejar de ser uno entre miles de clientes.
Y recibir la atención de tu asesor personal Deutsche Bank. Alguien que te conoce y sabe lo que necesitas.
Un especialista que se ocupará de todas tus operaciones financieras.
Siempre con el respaldo del grupo financiero líder en Europa.
Una forma de entender la banca. Otra manera de ver.

AGRAC, S.L. Agent Financer
Edifici AGRA. Ctra. de Cervera, km. 19
25310 Agramunt (Lleida). Tel. 973 39 12 01
E-mail: agrac@grupagra.com

Estés
Un líder en Europa
donde
estés

Deutsche Bank

DRAFTVISION DE

Notícies del BAC

BALANÇ FINAL DE LA TEMPORADA 2001/2002

Aquest darrer mes d'agost hem tancat la temporada 01/02, i és hora de fer-ne balanç. A nivell esportiu; el club ha incrementat de tres a cinc equips en competició, els resultats en general, els podem considerar com a correctes. Menció especial als dos equips nous: el júnior masculí per la seva més que bona adaptació a la categoria i el júnior femení per la moral demostrada durant tot el campionat.

Aprofitem aquestes línies per felicitar i agrair l'esforç dels entrenadors. Gràcies Sisco, Mere, Bibiana, Joan, Àngel, Javi, Rafa i Salva. Com també donem les gràcies a tots els que han fet les actes i els cronometratges dels partits.

Una de les fites esportives més importants d'aquest any, ha estat la creació i posada en marxa de l'Escola de bàsquet "Lludribac". Després de molts

esforços per part de tot el club i també de l'Institut "Ribera del Sió" (que ens va cedir el seu gimnàs per poder dur a terme aquesta activitat), uns 30 nens/es d'Agramunt i rodalies (Preixens, Pallargues, Sisteró,...) han pogut aprendre i gaudir del nostre esport.

A nivell social hem fet un grapat d'activitats: Assistir a la Fira del Torrò, organització d'un partit ACB, organització de la II festa del bàsquet, participació en el Carnestoltes, anar a veure partits ACB i EBA, organització del II Campus d'estiu...

Per últim, el Bàsquet Agramunt Club vol donar les gràcies als socis, Ajuntament, patrocinadors i col·laboradors per haver confiat en aquest projecte.

INICI TEMPORADA 2002/2003

El setembre és el mes en què comencem totes les activitats, i el bàsquet també

n'és una. L'últim cap de setmana de setembre s'inicia la competició provincial. Debutaran a casa el cadet i júnior masculí.

Com cada any ens enfrontem a un nou repte, amb molta il·lusió. Si l'any passat teníem cinc equips en competició més l'Escola de bàsquet, aquesta temporada en serem set de federats més l'Escola.

Els equips del Club són els següents:

- EL SÈNIOR MASCULÍ entrenat pel Salvador Coma
- EL SÈNIOR FEMENÍ entrenat per la Bibiana Romero
- EL JÚNIOR MASCULÍ entrenat pel Mere Farreny
- EL CADET MASCULÍ entrenat pel Salvador Coma i l'Àngel Lluch
- EL CADET FEMENÍ entrenat pel Javi i Rafa Salat
- L'INFANTIL FEMENÍ entrenat pel Javi i Rafa Salat
- L'ALEVÍ-MINI FEMENÍ entrenat pel Joan Añé
- L'ESCOLA DE BÀSQUET dirigida pel Sisco Farràs

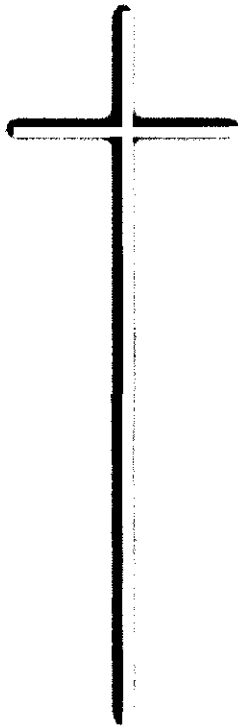
En total, uns 100 jugadors/es i un cos tècnic d'uns 15 entrenadors, ajudants i monitors.

A tots els afeccionats al bàsquet sapigueu que jugarem al pavelló municipal els següents dies: El primer cap de setmana debuten el cadet masculí a les 11,15 del diumenge i a les 12,45 del mateix diumenge el júnior masculí. El proper cap de setmana debuten el sènior masculí a les 16,00 del dissabte i el diumenge a les 10,00 l'infantil femení, a les 11,15 el cadet femení i a les 12,45 el sènior femení. L'aleví femení no comença fins a mitjans d'octubre i l'horari serà el diumenge, però l'hora serà variable. ■

BÀSQUET AGRAMUNT

Mini «estage» del Sènior masculí a la Pobra de Segur.

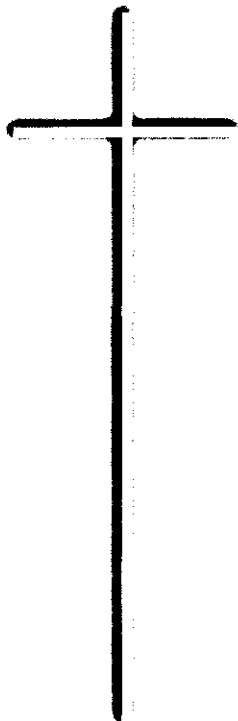
*No ens entristim pas
per haver-la perdut,
sinó alegrem-nos
per haver-la tingut.*

Antonieta Valls i Trepat

Vda. d'Amadeu Amigó Pla

Que morí cristianament el dia 1 de setembre de 2002,
a l'edat de 89 anys.

*Els seus familiars agraeixen les mostres de condol rebudes
i demanen una oració per la seva ànima.*

Preguem a Déu per l'ànima de

Lola Gaspà Camp

Vda. de Domingo Roig Balasch

que morí cristianament el dia 12 d'agost de 2002,
a l'edat de 87 anys,
rebut els Sants Sagraments.

E. P. R.

Els seus apenats: fills, Angelina i Ricardo; néts, Joan, Josep M^a, Núria i Ricardo, i els joves Rosa, Kira i Jordi; cunyades, Maria i Mª Lluïsa; neboda, Rosa; cosins i altres familiars, us agrairan una oració pel descans etern de la seva ànima.

AGRAMUNT, agost de 2002

Fem 30 anys

Durant tot aquest any se celebraran un conjunt d'actes en diferents àmbits amb la finalitat de commemorar el **30è** Aniversari del **Club Handbol Agramunt**.

Els dos equips de divisió d'honor: el Miró Martorell i el Foticos Zaragoza.

MIRÓ MARTORELL FOTICOS ZARAGOZA

El passat dia 31 d'agost es jugaren dos partits de futbol sala al pavelló poliesportiu. El primer començà a dos quarts de cinc i enfrontà el primer equip de CH AGRAMUNT FS –que aquest any jugarà a la divisió d'honor provincial–, amb el FOMENT TARGARÍ –que juga en una categoria superior. 2 a 3 va ser el resultat final d'un partit més igualat del que s'esperava si tenim en compte la diferència de categoria que hi havia entre un i altre equip.

Ara els tocava el torn als jugadors d'elit. A les set de la tarda va començar el partit entre el MIRÓ MARTORELL i el FOTICOS ZARAGOZA, tots dos equips aquest any jugaran a la divisió d'honor o el que és el mateix: la màxima categoria en aquest esport. EL FOTICOS ZARAGOZA acaba de pujar aquest any des de la divisió de plata. En canvi, el MIRÓ MARTORELL va quedar sotscampió d'Espanya la temporada passada. Segons aquesta informació tothom esperava una àmplia victòria del MIRÓ MARTORELL. La realitat al camp, però, va ser una altra: el FOTICOS ZARAGOZA va demostrar estar més rodat i tenir la suficient solidesa per consolidar-se en la categoria. Després d'acabar la primera part en un 4-0 pels de Saragossa, a la segona les coses no van canviar gaire, i el resultat final fou el 6 a 1. Tot i no ser igualat, el partit va ser molt espectacular, ràpid i intens. Finalment, volem donar les gràcies als organitzadors per oferir-nos un espectacle tan digne. Sense ells, activitats d'aquest tipus no serien possibles.

INICI DE LA TEMPORADA 2002/03

La majoria dels equips del club ja han començat la pretemporada. Els primers entrenaments són durs però la gent està plena d'il·lusió. La preparació física rep menció especial després de les vacances: els jugadors han d'aconseguir un nivell òptim per a la competició. Com cada any, quan s'inicia la pretemporada hi ha novetats. Hi ha nous equips i se n'elimina d'altres, nous jugadors i altres que marxen, nous entrenadors, ... Aquestes novetats a vegades sorgeixen de forma espontània però d'altres són forçades. Per exemple, aquest any es volia tornar a fer un equip masculí Júnior, vist l'èxit de l'any anterior, però la federació ha abolit la categoria. Així doncs, els equips que estan iniciant la pretemporada al club són els següents:

- Sènior Masculí
- Sènior Femení
- Juvenil Masculí
- Juvenil Femení
- Cadet Masculí
- Infantil Masculí
- Infantil Femení

Tots els equips tenen uns objectius, marcats pels seus entrenadors en funció dels jugadors que els han d'aconseguir. La majoria d'ells ja han començat a treballar de valent. Els desitgem que, entrenant a consciència, aconseguixin les fites marcades. ■

Primer Aniversari

Teresa Qué Gans

1910 - 2001

Torna l'activitat al tennis agramuntí

TORNEIG DE FESTA MAJOR

El diumenge dia 1, a partir de les 10 del matí, les pistes del club s'ompliren d'activitat per disputar el tradicional TORNEIG DE FESTA MAJOR. Enguany, i com acostuma a ser habitual, el contrincant era el Club de Tennis Ponts. Els partits foren molt disputats i el torneig es va decidir favorablement a l'Agramunt en els dobles, que s'hagueren de disputar a tres sets. El Ponts guanyava el tercer set per 4 a 5, però l'Agramunt va remuntar guanyant tres jocs seguits imposant-se per un emocionant 7 a 5.

Jugadors i resultats:

Josep Font - Miquel Junyent	6/1	6/3	
Francesc Sangrà - Pere Borell	4/6	6/2	2/6
Josep Hortet - Josep Escolà	6/1	6/4	
Ramon Torres - Joan Areny	3/6	5/7	

Dobles:

Eugeni Bonet - Josep M. Querol			
Pere Borrell - Josep Escolà	6/3	3/6	7/5

ESCOLA DE TENNIS

El passat dissabte dia 14, va començar una nova temporada de l'Escola de Tennis. Les classes s'imparteixen els dimecres i dijous i els dissabtes matí i tarda. Com ja sabeu, amb l'Escola de Tennis es pretèn fomentar aquest esport a la nostra vila i, a mesura que els jugadors vagin agafant un bon nivell, competir en nom d'Agramunt als diferents campionats que es van disputant durant la temporada, tant individualment com per equips. De moment el nombre d'inscrits és força significatiu, esperem que vagin augmentant els propers dies.

Tothom qui vulgui participar a l'Escola de Tennis, tots els pares que hi vulguin inscriure els seus fills o filles, encara que no siguin socis, es poden adreçar a les mateixes pistes del club, durant les hores d'entrenament, o bé al telèfon 973 390 303.

CAMPIONAT TERRAFERMA

El campionat per excel·lència a Lleida per equips és, sens dubte, el TERRAFERMA. L'any passat es va aconseguir el sotscampionat aleví masculí. Enguany es participarà en quatre categories: Aleví, Infantil, Absoluta i Veterans, la qual cosa, ja d'entrada, serà una altra fita històrica per al club. Aquest campionat començarà a primers d'octubre i del desenvolupament a les diferents categories n'anirem informant en aquestes pàgines de Sió.

UN CAMPIÓ ENTRE NOSALTRES

Es tracta de Sergi Areny, de 10 anys, que ha estat campió provincial de manera destacada tant en pista ràpida com en terra batuda. Durant els campionats de la temporada passada, va demostrar no tenir rival en la seva categoria, i fins i tot va destacar en campionats de categories superiors. El Sergi té un germà dos anys més gran, l'Arià, el qual és també un avantatjat tennista lleidatà. Els membres de la família Areny, tot i residir a Ponts, són socis del Tennis Agramunt i han escollit les nostres instal·lacions per a la formació d'ambdós joves. Sota les ordres de David Gassió, entrenador del club, comparteixen les classes de l'Escola amb els tennistes agramuntins, els quals estan més que satisfets de comptar amb la companyia d'aquestes dues promeses del tennis lleidatà. ■

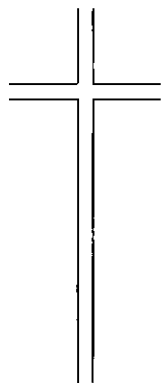

La Revista d'Agramunt
i de la Ribera del Sió

Subscriuiu-vos-hi!

t 973392136 - Plaça Església, 5 - AGRAMUNT

Setzè i catorzè aniversari
de la mort dels esposos

Joan Añé i Sala
i
Maria Ros i Lluelles

Agramunt, setembre de 2002

LES 7 DIFERÈNCIES

■ per Ricard Bertran

Cantada d'havaneres. La de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions. A veure si les trobeu!

SOPA DE LLETRES

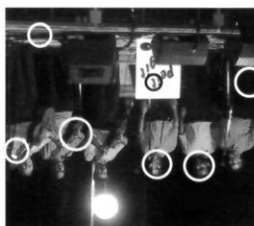
En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de deu joies que hi ha.

A	T	E	R	A	L	L	O	C	A	B	E
F	J	C	H	A	D	I	R	D	G	L	N
M	P	A	L	L	U	G	A	O	R	T	B
A	D	Q	U	Z	A	C	S	F	V	B	R
N	X	I	C	F	A	M	D	E	E	H	A
O	G	I	A	R	E	B	I	R	J	O	Ç
R	L	N	R	D	M	Q	S	M	O	T	A
O	R	A	A	P	E	A	D	A	B	E	L
C	C	L	F	J	M	M	G	L	L	H	E
I	L	N	L	L	E	N	A	L	O	S	T
A	P	T	U	A	Q	C	V	R	B	D	X
B	O	T	O	N	S	D	E	P	U	N	Y

Solució a la SOPA DE LLETRES, per P.R.:

Aguila, Anell, Arracada, Botons de puny «gemelos», Bragaret, Collaret, Corona, Diadema, Fermall «broche», Medalla.

Solució a les 7 diferències

Solució al VISUAL

El vano és per al 4.
El llaut és per al 5.
La maça és per al 1.
L'atxada és per al 3.
La dallia és per al 2.
La motxilla és per al 6.

■ Coordina Rosa Maria Sera

VISUAL

Cap d'aquests personatges no porta l'objecte que li correspon. A qui donaríeu cada objecte?

COMISSIÓ DE GOVERN, 31-7-2002

CERTIFICACIÓ

Es van aprovar les següents certificacions:

– Certificació número 2, de les obres de restauració de les façanes de l'edifici de l'Ajuntament, façana lateral i entrada, lliurada per l'Arquitecte Municipal i executades per l'empresa Plana Batlle, SL, per un import de 12.539,44 €.

FESTES LOCALS 2003

S'acordà fixar els dos dies de Festa Local per a l'any 2003, pels nuclis de població que s'indiquen així com les dates següents:

Agramunt	5 i 8 de setembre
Almenara Alta	1 i 2 d'agost
Donzell d'Urgell	14 i 16 d'agost
Mafet	5 de setembre i 4 d'octubre
Montclar	25 i 28 de juliol
Les Puelles	2 d'agost i 5 de setembre

PLE EXTRAORDINARI, 29-8-2002

Atesa la prèvia convocatòria, la Corporació Municipal es reuní en sessió plenària i amb caràcter extraordinari per fer públic testimoniatge a la figura de l'Il·ltre. Sr. Josep Guinovart i Bertran per la seva dedicació desinteressada, constant i fidel envers la nostra vila, i s'adoptà l'acord d'instituir-lo i proclamar-lo **FILL ADOPTIU DE LA VILA D'AGRAMUNT**.

Agramunt va voler fer present el sentiment d'orgull i d'honor envers la persona de Josep Guinovart que, tot i no haver nascut a la vila, considerem que és digne d'ésser comptat com un més de nosaltres. Tanmateix es voler reconèixer la seva trajectòria humana i artística que l'ha convertit en un català universal.

Per tots aquests fets, el poble d'Agramunt s'enorgulleix de proclamar en Josep Guinovart i Bertran **FILL ADOPTIU DE LA VILA** i testimoniar-li, en nom de tota la col·lectivitat agramuntina, la nostra estima i admiració.

LLICÈNCIES D'OBRES

N.P. IMATGE I REGAL, SL, per la construcció de quatre habitatges unifamiliars. C. de la Miranda.

UTESA SANTAMARIA S.L., per enrajolar el terra del garatge. C. Comtessa Aurembiaix.

ESCOLÀ GARRIGA, LLUÍS, per pintar la façana del darrera de la casa. C. Control.

TENDALS SANGRÀ S.L. per arranjar la botiga (canviar vidrieres, canviar les plaques del trespol, pintar les parets...). Av. Maria Jolonch.

ESCOLÀ PASCUET, RAMON, per fer una piscina al jardí. C. Pompeu Fabra.

GARRIDO RODRÍGUEZ, PAU, per folrar la paret lateral i posterior amb polietilè. C. Ronda Comtes Urgell.

BERNAUS MARVÀ, ENCARNACIÓ, per arranjar la façana (arrebossar i pintar). Montclar.

ESCOLÀ PASCUET, RAMON, per un dret de connexió a la xarxa de clavegueram. C. Pompeu Fabra.

RESERVA D'AIGUA POTABLE A MONTCLAR

Atès que l'Ajuntament d'Agramunt es troba inclòs en el PUOSC, amb l'obra, reserva d'aigua potable a Montclar. S'acordà designar director facultatiu de les obres el Sr. Miquel A. Varea i Casado.

I s'aprovà la despesa complementària de les obres de reserva d'aigua potable a Montclar, que ascendeix a la quantitat de 12.251,12 €, com a revisió de preus de l'adjudicació efectuada en data 24-7-2001, a l'empresa VOLTES, SL, que seran a càrrec del vigent pressupost.

OBRES DE MILLORA: ESQUERDES FAÇANA AL CEIP DE MONTCLAR

S'aprovà la realització i la despesa de les obres de millora: esquerdes façana al CEIP de Montclar, que ascendeix a la quantitat de 21.035,40 €, essent a càrrec del vigent del pressupost.

I s'adjudicà les meritades obres a l'empresa Construccions Carrión Vendrell, SL, per la quantitat de 21.035,40 €.

ESCOLÀ PASCUET, RAMON, per obrir una rasa per connectar a la xarxa de clavegueram. C. Pompeu Fabra.

JOVELL VILA, ANTÒNIA, per arranjar el lavabo i la cuina i canviar les rajoles del pis. C. MURALLA.

MARSÀ CAHELLES, ÀNGELA, per col·locar sòcols i fer unes cates per anivellar els endolls al menjador i 3 habitacions. C. Aspi.

FARRENY CUCURULL, Mª ANTÒNIA, per arrebossar les parets de l'entrada de casa. PI. Dula.

COTS SOLÉ, JAUME, per canviar la pisada de les escales. PI. Mercadal.

MARTÍ MORA, VÍCTOR, per rebaixar la vorera del davant del garatge. C. Urgell.

BONCOMPTE SOLÉ, RICARD, per rebaixar la vorera del davant del garatge. C. Urgell.

CASSA AIGÜES I DEPURACIÓ S.L., per obrir una rasa per arranjar una avaria d'aigua. C. Firal.

MARTORELL BADIA, CONCEPCIÓ, per fer un paviment a la terrassa del darrera. C. Àngel Guimerà.

MARTORELL BADIA, CONCEPCIÓ, per arrebossar i pintar la façana. C. Àngel Guimerà.

SANTIVERI FORCAT, BENETA, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Jaume Mestres.

SAIZ TERCERO, MAXIMINO, per pintar la façana de la casa. C. Institut.

OMEDES PUIG, ENRIQUETA, per substituir la caldera existent de carbó per una de gasoil. Urb. Verge Socors.

OMEDES PUIG ENRIQUETA, per pintar la reixa del jardí, les portes i les baranes dels balcons. Urb. Verge Socors.

SERRA RIPOLL, ANNABEL, per pintar la façana del gimnàs. C. Ronda Comtes Urgell.

PALOMINO OROPESA, PEDRO, per canviar la porta del magatzem i col·locar una fulla d'ondulina a la teulada. Pl. Amball.

POCH VILA, Mª ROSA, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Catalunya.

VICENS CAPDEVILA, IMMACULADA, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Maria Jolonch.

FRIAS MUÑOZ, EMILIO, per canviar la teulada del corral i posar 2 peces d'uralita a l'entrada. La Donzell.

CERCÓS PINTÓ, MERCÈ, per canviar les rajoles i la barana del terrat. Mafet.

PLA JOVELL, MIQUEL, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Catalunya.

ORTIZ LLENA, JORDI, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Miranda.

SERA GRANÉS, ROSA MARIA, per canviar les rajoles de la cambra de bany. Av. Agustí Ros.

BARBERO GALLEGOS, JOSEFA, per pintar la façana de la casa. C. Firal.

MARQUILLES BALLTONDRE, RAMON, per pintar la façana de la casa. C. Camí Vell de Mafet.

N.P. IMATGE I REGAL, SL, per 4 drets de connexió a la xarxa de clavegueram. C. Miranda.

N.P. IMATGE I REGAL, SL, per un dret de connexió d'aigua per obres. C. Miranda.

ARRIASOL SANTAMARIA, RAMONA, per enrajolar el terra del jardí. Ctra. de Cervera.

INVERSIONES FINANCIERAS INTERNACIONAL, per fer tres portes. C. Teixidors.

NOGUERA PLA, SALVADOR, per dos drets de connexió d'aigua potable. C. Sió.

GARCIA PRIETO, SILVERI, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Sió.

NÍNIXOLS CEMENTIRI

Es concedí, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, els drets funeraris següents:

– ROSER CASTELLÀ i INGLA. Ninxol núm. 55 de la Galeria de Ntra. Sra. del Socors.

TELÈFONS D'INTERÈS

Ajuntament d'Agramunt:

Oficines Municipals:

Centralita 973 39 00 57: - Serveis Socials
- Urbanisme
- Secretaria
- Tributs
- Padró d'Habitants

e-mail: ajuntament@agramunt.ddl.net

web: <http://agramunt.ddl.net>

Polícia Local: 973 39 07 96 (horari oficina)
670 23 43 94 (retén: 24 hores)

Registre Civil: 973 39 17 00

Fira del Torró: 973 39 06 32

Residència d'Avis "Mas Vell": 973 39 16 92

Biblioteca Municipal "Guillem Viladot": 973 39 25 83

Llar d'Infants "Nins": 973 39 16 82

Patronat Municipal d'Esports: 973 39 22 72

Emissora de Ràdio Sió: 973 39 04 21

Escola de Música: 973 39 05 36

Escorxador: 973 39 01 79

Museu Etnològic: 973 39 06 32

Casal d'Avis: 973 39 11 12

Casal Agramuntí: 973 39 00 64

Jutjat de Pau: 973 39 24 65

CAP d'Agramunt: 973 39 06 35
973 39 20 20 (Urgències)

Correus: 973 39 00 81

Farmàcies: Viladot: 973 39 00 87

Esteve: 973 39 04 28

Casa parroquial-Rectoria: 973 39 02 39

Institut Ribera del Sió: 973 39 08 03

Col·legi Públic Macià-Companys: 973 39 06 68

Col·legi Mare de Déu dels Socors: 973 39 00 83

Bombers: 085 i 973 39 10 80

Mossos d'Esquadra: 088

OCTUBRE: Mes de 31 dies, desè del nostre calendari.
 El dia 1 el sol surt a les 5h 47m, i es pon a les 17h 34m
 El dia 31 el sol surt a les 6h 21m, i es pon a les 16h 48m
 El dia 23 el sol entra a la constel·lació d'ESCORPIÓ.

▶ DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

En arribar l'octubre entrem de ple a l'època de les caceres. Eren, i encara són molt importants, les caceres del porc senglar. S'organitzaven batudes en les quals participaven una colla de caçadors i es convertien en una veritable batalla amb una estratègia quasi militar per caçar-los als passos estrets on se situaven els caçadors més experts i els bons tiradors, mentre que la resta amb els gossos i força terrabastall procuraven llevar-los als boscos i a les fondalades. Era costum partir-se la peça de manera equitativa entre tots els que participaven a la cacera. Després de la lluna vella d'octubre començava també la cacera de les bèsties de pèl de qui s'aprofitava la pell (guineus, mosteles, esquirols, mosquetes, fagines, etc...), perquè des d'aquest mes fins al febrer no els cau el pèl i les pells es conserven millor.

La pell d'octubre és la millor per la samarra del pastor.

Quan l'octubre va a la fi, tords i guatlles són aquí.

Dia 12: La Mare de Déu del Pilar. Dies 12 i 13 Agramunt celebra la Fira del Torró i de la Xocolata a la Pedra.

LA TORRONERA

*Jo soc la torronera
 que més requesta tinc
 on poso la parada
 acuden mil fadrins.
 No basto a dur tauletes
 ni a aixurriar mosquits
 d'aquells que borinegen
 lo que no es pot sentir
 i fan enrojolar-me
 amb mots massa atrevits.
 Ai, Déu! si els escoltessa
 faria bona fi!
 Quin goig mirar-la
 dintre el perol
 la pasta blana
 que sembla un sol!*

*Quin goig tornar-la
 tauletes d'or
 que al llavi porten
 rica dolçor!
 També els formals acuden
 atrets pel meu renom,
 car saben que cap altra
 l'article duu millor.
 Si bons torrons féu l'avi
 el pare els fa més bons
 i tants com duc a fira
 o bé a festes majors
 la clientela els compra
 que us dic que dóna goig.
 I si amb les caixes buides
 torno ben ple el bossot.*

Les fases de la lluna:

Lluna nova ● el dia 6 a les 11h 17m
 Quart creixent ☾ el dia 13 a les 5h 33m
 Lluna plena ○ el dia 21 a les 7h 20m
 Quart minvant ☽ el dia 29 a les 5h 28m

Aquesta cançó es va estrenar al Casal Agramuntí el dia de Sant Josep de 1949, amb lletra de Joan Viladot i Puig i música de Ramon Ribera i Solans.

▶ EFEMÈRIDES DEL MES:

15 d'octubre de 1941: Conseqüències de l'autarquia econòmica. La política econòmica al començament del franquisme (1939-1952) era l'auto-suficiència, la voluntat de no dependre de l'estranger. Aquesta visió antiliberal de l'economia era defensada pels falangistes radicals i pels militars professionals. Aquesta manera de pensar, la derrota de les potències de l'Eix a la II Guerra Mundial i l'aïllament internacional a que les potències guanyadores van sotmetre al règim de Franco a partir del 1945, van fer que Espanya visqués uns anys d'autarquia econòmica que va comportar una gran misèria. Aquesta manca de comerç exterior va propiciar l'escassetat de tota classe de productes. L'estat controlava tota la producció i distribució dels productes, autoritzava les inversions industrials, controlava el subministrament de primeres matèries, fixava els preus del mercat i controlava les relacions laborals i els salaris. L'escassetat de productes de consum va fer aparèixer les cartilles de racionament, els "cupos" de productes agrícoles que s'havien de vendre a l'estat i els cupos de carburants i de primeres matèries. Però també va fer néixer l'estraperlo a petita i a gran escala (aquest últim sota control de les mateixes autoritats), la picaresca amb els "cupos" de qualsevol matèria i les incautacions per part de l'estat d'alguns estocs de magatzemistes i botiguers que acumulaven productes per vendre'ls de sota mà. El 15 d'octubre de 1941 l'inspector representant del Ministerio de Industria y Comercio de Lérida, ordena a l'Ajuntament que comuniqui al magatzemista de patates d'Agramunt, Francesc Boncompte, que els faci arribar el rebut de la contribució industrial i la declaració jurada de la quantitat de patates que tenia al magatzem i que té l'obligació de fer aquesta declaració cada dilluns. L'amenacen de ser sancionat con todo rigor si no compleix aquest deure.

R. Bernal i Santacreu

▶ Demografia

(Mes d'agost de 2002)

NAIXEMENTS

Gerard Silvestre i Gatell	Dia 26 (juny)
Eric Cuiat i Tudó	Dia 15 (juliol)
Penda Niang	Dia 30 (juliol)
Jaume Llenas i Ginestà	Dia 31 (juliol)
Neus Pérez i Giménez	Dia 4
Ivan Garcia i Piñero	Dia 10
Jordi Bertran i Buró	Dia 10
Marc Ripoll i Vilaseca	Dia 19

MATRIMONI

Miquel Argelich i Cárceles, i Alexandra Bernalus i Estruga	dia 17
--	--------

DEFUNCIONS

Albert Mirasó i Esteve	76 anys, dia 1
Josep Granés i Benet	88 anys, dia 4
Mercè Baró i Vila	84 anys, dia 4
Dolors Gaspà i Camp	87 anys, dia 12

▶ Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'AGOST

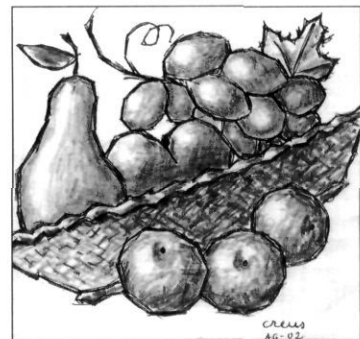
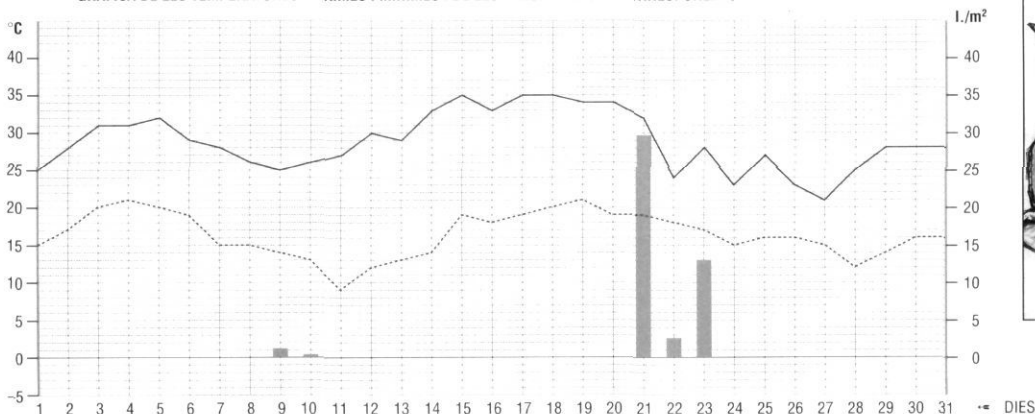
Dia 1	Inapreciable
Dia 8	Inapreciable
Dia 9	1'2 l./m ²
Dia 10	0'4 l./m ²
Dia 15	Inapreciable
Dia 21	29'7 l./m ²
Dia 22	2'6 l./m ²
Dia 23	13'0 l./m ²
Dia 24	Inapreciable
TOTAL	46'9 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'AGOST

Màxima del mes	35°, dies 15, 17 i 18
Mínima del mes	9°, dia 11
Oscil·lació extrema mensual	26°
Mitja de les màximes	28'806°
Mitja de les mínimes	16'354°
Mitja de les mitjanes	22'580°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONDENTS AL MES D'AGOST

Temperatura màxima: —
 Temperatura mínima: - - -
 Precipitacions: █

imatges d'ahir

■ Josep Bertran

La IMATGE d'aquest mes correspon a les cucanyes d'una festa major dels anys seixanta. Una de les activitats d'aquella època, que crec que s'ha perdut, era la de trencar l'olla. Potser ara seria considerat políticament incorrecte que s'utilitzés una persona sense visió, encara que sigui perquè du els ulls tapats, per fer-hi broma.

la calaisera

■ Serafina Balasch

▶ *indrets i racons*

■ Josep Bertran

Després de dos anys d'obres, el nou propietari del castell de Preixens, Antoni Màrquez, ha finalitzat la primera fase de la seva restauració. El dia de la festa major del poble, va obrir les portes a la fortalesa perquè els veïns i el públic en general en pogués veure els resultats. El que s'ha fet al castell va deixar bocabadat tothom, perquè a més de la restauració de l'immoble, l'ha omplert d'un mobiliari i d'una decoració lluny de les pretensions nobiliàries d'altres propietaris de castells, amb objectes artístics i antiguitats autèntiques.

El propietari a la porta d'entrada del Castell.

Capella.

Entrada principal de l'antiga fortalesa i casa Pairal.

Sala d'estar.

Menjador.

Dormitori.